

DIREKTIVA 2013/55/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 20. studenoga 2013.

o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija i Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 46., članak 53. stavak 1. i članak 62.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Direktivom 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija ⁽³⁾ konsolidiran je sustav uzajamnog priznavanja koji se prvobitno temeljio na 15 direktiva. Njome se osigurava automatsko priznavanje ograničenog broja profesija na temelju usklađenih minimalnih uvjeta osposobljavanja (sektorske profesije), općeg sustava prepoznavanja dokaza o osposobljenosti i automatskog priznavanja stručnog iskustva. Direktivom 2005/36/EZ uspostavlja se i novi sustav slobodnog pružanja usluga. Treba podsjetiti da članovi obitelji građana Unije iz trećih zemalja imaju jednak tretman u skladu s Direktivom 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području država članica ⁽⁴⁾. Državljeni trećih zemalja također mogu imati jednak tretman pri priznavanju diploma, svjedodžbi i drugih stručnih kvalifikacija u skladu s relevantnim nacionalnim postupcima na temelju posebnih pravnih akata Unije, kao što su akti o dugoročnom boravištu, izbjeglicama, „nositeljima plave karte” i znanstvenicima.

- (2) U svojoj Komunikaciji od 27. listopada 2010. naslovljenoj „Akt o jedinstvenom tržištu – dvanaest poluga za poticanje rasta i jačanje povjerenja – zajednički rad za stvaranje novog rasta” Komisija je prepoznala potrebu moderniziranja prava Unije u tom području. Europsko vijeće u svojim je zaključcima od 23. listopada 2011. podržalo tu modernizaciju i pozvalo Europski parlament i Vijeće na postizanje političkog sporazuma o reviziji Direktive 2005/36/EZ do kraja 2012. U svojoj rezoluciji od 15. studenoga 2011. o provedbi Direktive o stručnim kvalifikacijama (2005/36/EZ) ⁽⁵⁾ Europski parlament također je pozvao Komisiju da iznese prijedlog. U izvješću o građanstvu EU-a za 2010. od 27. listopada 2010. naslovljenom „Uklanjanje prepreka za ostvarivanje prava građana Unije” naglašava se potreba smanjenja administrativnog opterećenja povezanog s priznavanjem stručnih kvalifikacija.

- (3) Javni bilježnici koje službenim aktom imenuje vlada trebali bi biti isključeni iz područja primjene Direktive 2005/36/EZ s obzirom na specifične i različite režime pristupa toj profesiji i bavljenja njome, koji se na javne bilježnike primjenjuju u pojedinim državama članicama.

- (4) Za potrebe jačanja unutarnjeg tržišta i promicanja slobodnog kretanja stručnjaka uz osiguravanje učinkovitijeg i transparentnijeg priznavanja stručnih kvalifikacija, europska strukovna iskaznica imala bi dodanu vrijednost. Ta bi iskaznica bila posebno korisna za olakšavanje privremene mobilnosti i priznavanja u okviru sustava automatskog priznavanja te promicanje pojednostavljenog postupka priznavanja u okviru općeg sustava. Svrha je europske strukovne iskaznice pojednostavljenje postupka priznavanja i uvođenje isplativosti i operativne učinkovitosti od koje će stručnjaci i nadležna tijela imati koristi. Pri uvođenju europske strukovne iskaznice trebalo bi uzeti u obzir stajališta dotične profesije te bi njezinu uvođenju trebala prethoditi procjena njezine prikladnosti za dotičnu profesiju i utjecaja na države članice. Tu bi procjenu po potrebi trebalo provesti u suradnji s državama članicama. Europsku strukovnu iskaznicu trebalo bi izdavati na zahtjev stručnjaka te nakon podnošenja potrebnih dokumenata i nakon što nadležna tijela dovrše postupak provjere povezan s izdavanjem. Ako se europska strukovna iskaznica izdaje za potrebe poslovnog nastana, trebala bi predstavljati odluku o priznavanju te bi je trebalo tretirati kao i svaku drugu odluku o priznavanju u skladu s Direktivom 2005/36/EZ. Njome bi se trebali dopuniti, a ne zamijeniti uvjeti registracije povezani s pristupanjem određenoj profesiji. Nema potrebe za uvođenjem europske strukovne iskaznice u

⁽¹⁾ SL C 191, 29.6.2012., str. 103.⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 9. listopada 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 15. studenoga 2013.⁽³⁾ SL L 255, 30.9.2005., str. 22.⁽⁴⁾ SL L 158, 30.4.2004., str. 77.⁽⁵⁾ SL C 153 E, 31.5.2013., str. 15.

pravnim zanimanjima za koja se već primjenjuju strukovne iskaznice u skladu sa sustavom utvrđenim Direktivom Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1977. o olakšavanju učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja odvjetničkih usluga ⁽¹⁾ i Direktivom 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija ⁽²⁾.

- (5) Funkcioniranje europske strukovne iskaznice trebalo bi podržati Informacijskim sustavom unutarnjeg tržišta (IMI) uspostavljenim Uredbom (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾. Iskaznica i IMI trebali bi ojačati sinergije i povjerenje među nadležnim tijelima, istodobno oslobađajući nadležna tijela udvostručavanja administrativnog rada i postupaka priznavanja te pružajući veću transparentnost i sigurnost stručnjacima.
- (6) Postupak podnošenja zahtjeva za europsku strukovnu iskaznicu i njezina izdavanja trebao bi biti jasno strukturiran te obuhvaćati sigurnosne mjere i odgovarajuća prava na žalbu za podnositelja zahtjeva. Provedbenim aktima trebalo bi utvrditi uvjete koji se odnose na prevođenje i metode plaćanja pristojbi koje plaća podnositelj zahtjeva, tako da se ne naruši ili ugrozi tijek rada u sustavu IMI te da postupak obrade zahtjeva ne kasni. Visinu pristojbi određuju države članice. No države članice bi trebale obavijestiti Komisiju o utvrđenoj visini pristojbi. Europska strukovna iskaznica i s njom povezani tijek rada u sustavu IMI trebali bi osigurati integritet, autentičnost i povjerljivost pohranjenih podataka te izbjegavanje nezakonitog i neovlaštenog pristupa informacijama koje sadržavaju.
- (7) Direktiva 2005/36/EZ primjenjuje se samo na stručnjake koji se u drugoj državi članici žele baviti istom profesijom. Postoje slučajevi kada su u državi članici domaćinu dotične djelatnosti dio profesije s većim područjem djelatnosti nego u matičnoj državi članici. Ako su razlike između područja djelatnosti tolike da bi se od stručnjaka zahtijevao puni program obrazovanja i osposobljavanja kako bi nadomjestio nedostatke te ako stručnjak tako zahtijeva, država članica domaćin trebala bi u ovim posebnim okolnostima odobriti djelomičan pristup. Međutim ako postoje prevladavajući razlozi općeg interesa, utvrđeni u odluci Suda Europske unije koja se odnosi na članke 49. i 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), koji se mogu i dalje nastaviti razvijati, država članica trebala bi imati mogućnost odbiti djelomičan pristup. To bi se posebno trebalo

odnositi na zdravstvene profesije ako utječu na javno zdravlje ili sigurnost pacijenata. Odobravanje djelomičnog pristupa ne bi trebalo dovoditi u pitanje pravo socijalnih partnera na samoorganiziranje.

- (8) Radi zaštite lokalnih potrošača u državi članici domaćinu, privremeno i povremeno pružanje usluga u državama članicama trebalo bi podlijegati sigurnosnim mjerama, ponajprije zahtjevu posjedovanja najmanje godine dana stručnog iskustva u zadnjih deset godina prije pružanja usluga, u slučajevima ako profesija nije regulirana u matičnoj državi članici. U slučaju sezonskih djelatnosti države članice trebale bi imati mogućnost provoditi kontrole kako bi provjerile privremenu i povremenu prirodu usluga koje se pružaju na njihovu državnom području. U tu svrhu država članica domaćin trebala bi biti u mogućnosti jedanput godišnje tražiti informacije o uslugama koje se zaista pružaju na njezinu državnom području ako ih pružatelj usluga već nije dobrovoljno dostavio.
- (9) Direktiva 2005/36/EZ omogućuje državama članicama da provjere stručne kvalifikacije pružatelja usluga prije prvog pružanja usluga u reguliranim profesijama koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost. To je dovelo do pravne nesigurnosti jer nadležno tijelo slobodno odlučuje o potrebi provođenja te prethodne provjere. Kako bi se osigurala pravna sigurnost, stručnjaci bi od početka trebali znati je li prethodna provjera stručnih kvalifikacija potrebna i kad se može očekivati odluka. U svakom slučaju uvjeti za prethodne provjere stručnih kvalifikacija u okviru slobodnog pružanja usluga ne bi trebali biti stroži nego u okviru pravila o poslovnem nastanu. U reguliranim profesijama koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost Direktiva 2005/36/EZ ne bi trebala dovoditi u pitanje mogućnost država članica da nametnu obvezu osiguranja povezanu sa stručnom djelatnošću u skladu s pravilima koja se primjenjuju na temelju Direktive 2011/24/EU Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi ⁽⁴⁾ i Direktivom 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu ⁽⁵⁾.
- (10) Sustavi strukovnog obrazovanja i osposobljavanja pokazali su se kao korisno sredstvo osiguravanja zaposlenosti mladih i omogućavanja neometanog prelaska iz faze obrazovanja u radni život. Zbog toga bi pri reviziji Direktive 2005/36/EZ trebalo uzeti u obzir sve njihove posebnosti.

⁽¹⁾ SL L 78, 26.3.1977., str. 17.

⁽²⁾ SL L 77, 14.3.1998., str. 36.

⁽³⁾ SL L 316, 14.11.2012., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 88, 4.4.2011., str. 45.

⁽⁵⁾ SL L 376, 27.12.2006., str. 36.

- (11) Kako bi se mogao primijeniti mehanizam priznavanja kvalifikacija u okviru općeg sustava, potrebno je različite nacionalne programe obrazovanja i osposobljavanja razvrstati prema stupnjevima. Ti stupnjevi, koji su uspostavljeni samo za potrebe funkcioniranja općeg sustava, ne bi trebali utjecati na nacionalne strukture obrazovanja i osposobljavanja ili na nadležnost država članica u tom području, uključujući nacionalnu politiku primjene europskog okvira kvalifikacija (EQF). EQF je sredstvo namijenjeno promicanju transparentnosti i usporedivosti stručnih kvalifikacija te može biti koristan dodatni izvor informacija nadležnim tijelima koja razmatraju stručne kvalifikacije izdane u drugoj državi članici. U skladu s Bolonjskim procesom visokoškolske ustanove prilagodile su strukturu svojih programa uvodeći dvogodišnji diplomski i magistarski studij. Kako bi se osiguralo da pet stupnjeva utvrđenih u Direktivi 2005/36/EZ bude dosljedno s novim ustrojem studija, diplomski studij trebalo bi klasificirati kao stupanj d, a magistarski studij kao stupanj e. Pet stupnjeva uspostavljenih za potrebe funkcioniranja općeg sustava u načelu više ne bi trebalo koristiti kao kriterij za isključivanje građana Unije iz područja primjene Direktive 2005/36/EZ kad bi to bilo oprečno načelu cjeloživotnog učenja.
- (12) Zahtjeve za priznavanje koje podnose stručnjaci iz država članica u kojima profesije nisu regulirane, a koji imaju godinu dana stručnog iskustva, trebalo bi tretirati jednako kao i zahtjeve stručnjaka iz država članica u kojima su profesije regulirane. Njihove stručne kvalifikacije trebalo bi usporediti sa stručnim kvalifikacijama koje se zahtijevaju u državi članici domaćinu na temelju stupnjeva stručne kvalifikacije utvrđenih u Direktivi 2005/36/EZ. U slučaju postojanja znatnih razlika, nadležno tijelo trebalo bi moći uvesti kompenzacijske mjere. Svi mehanizmi procjene teorijskog znanja i praktičnih vještina koji bi se u okviru kompenzacijskih mjera mogli tražiti za pristup profesiji trebali bi jamčiti načela transparentnosti i nepristranosti te bi trebali biti u skladu s njima.
- (13) Ako minimalni uvjeti osposobljavanja za pristup profesijama reguliranim općim sustavom nisu usklađeni, država članica domaćin treba i dalje imati mogućnost uvesti kompenzacijsku mjeru. Svaka takva mjera trebala bi biti proporcionalna i njome bi se posebno trebalo uzeti u obzir znanje, vještine i kompetencije koje je podnositelj zahtjeva stekao tijekom svojeg stručnog iskustva ili cjeloživotnog učenja, koje je u tu svrhu službeno priznalo relevantno tijelo. Odluka o uvođenju kompenzacijske mjere trebala bi biti propisno opravdana kako bi podnositelju zahtjeva omogućila da bolje razumije svoju situaciju i od nacionalnih sudova zatraži sudsko preispitivanje u skladu s Direktivom 2005/36/EZ.
- (14) Preispitivanje Direktive 2005/36/EZ pokazalo je potrebu fleksibilnijeg ažuriranja i pojašnjavanja popisa industrijskih, trgovačkih i obrtničkih djelatnosti iz Priloga IV., zadržavajući sustav automatskog priznavanja tih djelatnosti na temelju stručnog iskustva. Prilog IV. trenutačno se temelji na Međunarodnoj standardnoj industrijskoj klasifikaciji svih ekonomskih djelatnosti (ISIC) iz 1958. i više ne odražava sadašnju strukturu ekonomskih djelatnosti. Od 1958. klasifikacija ISIC revidirana je nekoliko puta. Zbog toga bi Komisija trebala prilagoditi Prilog IV. kako bi sustav automatskog priznavanja ostao netaknut.
- (15) Kontinuiran profesionalni razvoj doprinosi sigurnoj i učinkovitoj praksi stručnjaka čije se stručne kvalifikacije automatski priznaju. Važno je poticati daljnje jačanje kontinuiranog profesionalnog razvoja u području tih profesija. Države članice trebale bi posebno poticati kontinuirani profesionalni razvoj doktora medicine, liječnika specijalista, liječnika opće medicine, medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu, doktora dentalne medicine, specijalista dentalne medicine, veterinaru, primalju, farmaceuta i arhitekata. O mjerama koje države članice poduzimaju radi promicanja kontinuiranog profesionalnog razvoja u tim profesijama trebalo bi obavijestiti Komisiju, a države članice trebale bi razmjenjivati najbolje prakse u tom području. Kontinuiran profesionalni razvoj trebao bi obuhvaćati tehnički, znanstveni, regulatorni i etički razvoj te bi njime trebalo motivirati stručnjake da sudjeluju u cjeloživotnom učenju relevantnom za njihovu profesiju.
- (16) Sustav automatskog priznavanja utemeljen na usklađenim minimalnim uvjetima osposobljavanja ovisi o tome da države članice pravovremeno prijave nove ili promijenjene dokaze o formalnim kvalifikacijama te da ih Komisija objavi. U protivnom nositeljima tih kvalifikacija ne jamči se automatsko priznavanje. U cilju povećanja transparentnosti i olakšavanja razmatranja novih prijavljenih naziva države članice trebale bi dati informacije o trajanju i sadržaju programa osposobljavanja koji trebaju biti u skladu s minimalnim uvjetima osposobljavanja utvrđenima Direktivom 2005/36/EZ.
- (17) Europski sustav prikupljanja i prenošenja bodova (ECTS) već se koristi u većini visokoškolskih ustanova u Uniji, a njegova primjena sve je uobičajenija i u okviru programa kojima se stječu kvalifikacije potrebne za bavljenje nekom od reguliranih profesija. Zbog toga treba uvesti mogućnost izražavanja trajanja programa u bodovima ECTS. Ta mogućnost ne bi trebala utjecati na druge zahtjeve za automatsko priznavanje. Jedan bod ECTS odgovara trajanju od 25 do 30 sati studija, dok je 60 bodova obično potrebno za završavanje jedne akademske godine.

- (18) Radi osiguravanja visoke razine javnog zdravlja i sigurnosti pacijenata u Uniji te moderniziranja Direktive 2005/36/EZ nužno je preinačiti kriterije koji se koriste za definiranje osnovnog medicinskog osposobljavanja, tako da uvjeti koji se odnose na najmanji broj godina i sati postanu kumulativni. Cilj te izmjene nije snižavanje uvjeta osposobljavanja za osnovno medicinsko obrazovanje.
- (19) U svrhu jačanja mobilnosti liječnika specijalista koji su već stekli medicinsku specijalističku kvalifikaciju, nakon koje sudjeluju u drugom specijalističkom usavršavanju, državama članicama trebalo bi biti dopušteno odobranje izuzeća od nekih dijelova osposobljavanja ako su dijelovi kasnijeg usavršavanja završeni tijekom prijašnjeg programa medicinskog specijalističkog usavršavanja u jednoj državi članici. Državama članicama trebala bi, u određenim granicama, biti dopuštena takva izuzeća za medicinske specijalizacije obuhvaćene sustavom automatskog priznavanja.
- (20) Profesija medicinske sestre znatno se razvila u posljednja tri desetljeća: zdravstvena zaštita u zajednici, primjena složenijih terapija i tehnologija koja se stalno razvija pretpostavljaju kapacitet za veće odgovornosti medicinskih sestara. Osposobljavanje za medicinske sestre, čija je organizacija i dalje različita u skladu s nacionalnim tradicijama, trebalo bi osigurati čvršće i na rezultate usmjereno jamstvo da je stručnjak tijekom osposobljavanja stekao određeno znanje i vještine te da može primijeniti barem neke kompetencije kako bi obavljao djelatnosti relevantne za tu profesiju.
- (21) Kako bi se primalje pripremile za složenu zdravstvenu njegu povezanu s njihovom djelatnošću, polaznici osposobljavanja za primalje trebale bi imati dobro opće obrazovanje prije započinjanja osposobljavanja za primalje. Zbog toga bi uvjet za pristupanje osposobljavanju za primalje trebao biti povećan na 12 godina općeg obrazovanja ili uspješno položen ispit istovjetnog stupnja, osim za stručnjake koji su već kvalificirani kao medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu. Osposobljavanje primalja trebalo bi osigurati bolje jamstvo da je stručnjak stekao određeno znanje i vještine potrebne za obavljanje djelatnosti primalje navedene u Direktivi 2005/36/EZ.
- (22) Kako bi se pojednostavio sustav automatskog priznavanja medicinske i dentalne specijalizacije, one bi trebale biti obuhvaćene Direktivom 2005/36/EZ ako su zajedničke barem dvjema petinama država članica.
- (23) Znatno broj država članica odlučio je dopustiti pristup svim djelatnostima u području farmacije i obavljanje tih djelatnosti na temelju priznavanja farmaceutskih kvalifikacija stečenih u drugoj državi članici od stupanja na snagu Direktive 2005/36/EZ. Međutim to priznavanje stručnih kvalifikacija stečenih u drugoj državi članici ne bi trebalo sprečavati države članice u održavanju nediskriminacijskih pravila kojima se uređuje geografski raspored ljekarni na njihovu državnom području budući da se ta pravila ne koordiniraju Direktivom 2005/36/EZ. Međutim, svako odstupanje od automatskog priznavanja kvalifikacija koje je još uvijek potrebno za državu članicu ne bi više trebalo isključivati farmaceute koje je već priznala država članica koja koristi ta odstupanja i koji već određeno vrijeme zakonito i učinkovito obavljaju farmaceutsku djelatnost na državnom području te države članice.
- (24) Funkcioniranje sustava automatskog priznavanja ovisi o povjerenju u uvjete osposobljavanja koji su temelj kvalifikacija stručnjaka. Zbog toga je važno da minimalni uvjeti osposobljavanja arhitekata odražavaju nova kretanja u arhitektonskom obrazovanju, posebno s obzirom na priznatu potrebu dopunjavanja akademskog osposobljavanja stručnim iskustvom pod nadzorom kvalificiranih arhitekata. Minimalni uvjeti osposobljavanja trebali bi istodobno biti dovoljno fleksibilni kako bi se izbjeglo nepropisno ograničavanje mogućnosti država članica da organiziraju svoje obrazovne sustave.
- (25) Direktivom 2005/36/EZ trebalo bi, putem uvođenja zajedničkih načela osposobljavanja, promicati veći automatizam priznavanja stručnih kvalifikacija za potrebe profesija koje od te Direktive trenutačno nemaju koristi. Navedeno bi trebalo uzeti u obzir nadležnost država članica da odlučuju o stručnim kvalifikacijama koje se zahtijevaju za bavljenje profesijama na njihovom državnom području te sadržaj i ustroj njihovih sustava obrazovanja i osposobljavanja. Zajednička načela osposobljavanja trebala bi imati oblik zajedničkih okvira osposobljavanja utemeljenih na zajedničkom skupu znanja, vještina i kompetencija ili zajedničkih testova osposobljenosti. Trebalo bi biti moguće da zajednički okviri osposobljavanja također obuhvaćaju specijalizacije koje trenutačno nemaju koristi od odredbi o automatskom priznavanju u skladu s Direktivom 2005/36/EZ i koje se odnose na profesije obuhvaćene poglavljem III. glave III. te za koje su jasno definirane specifične djelatnosti rezervirane za njih. Zajednički okviri osposobljavanja za te specijalnosti, posebno medicinske, trebali bi pružati visoku razinu javnog zdravlja i sigurnosti pacijenata. Države članice trebale bi automatski priznavati stručne kvalifikacije stečene u skladu sa zajedničkim okvirima osposobljavanja. Strukovne organizacije zastupljene na razini Unije i, u određenim okolnostima, nacionalne strukovne organizacije ili nadležna tijela trebali bi moći podnositi Komisiji prijedloge zajedničkih načela osposobljavanja kako bi se nacionalnim koordinatorima omogućila procjena mogućih posljedica tih načela za nacionalne sustave obrazovanja i osposobljavanja kao i za nacionalna pravila kojima se uređuje pristup reguliranim profesijama.

- (26) Direktivom 2005/36/EZ već se utvrđuju obveze stručnjaka povezane s potrebnim poznavanjem jezika. Preispitivanje ispunjavanja te obveze pokazalo je potrebu pojašnjavanja uloge nadležnih tijela i poslodavaca, posebno u interesu boljeg osiguravanja sigurnosti pacijenata. Nadležna tijela trebala bi imati mogućnost kontroliranja poznavanja jezika nakon priznavanja stručnih kvalifikacija. Za stručnjake čiji rad utječe na sigurnost pacijenata posebno je važno da se kontrole poznavanja jezika utvrđene Direktivom 2005/36/EZ provode prije nego stručnjak započne obavljati profesiju u državi članici domaćinu. Međutim kontrole poznavanja jezika trebale bi biti razumne i nužne za dotičnu profesiju te njihov cilj ne bi trebao biti isključivanje stručnjaka iz drugih država članica s tržišta rada države članice domaćina. Kako bi se osiguralo poštovanje načela proporcionalnosti te povećala mobilnost stručnjaka u Uniji, kontrole koje provodi nadležno tijelo ili koje se provode pod njegovim nadzorom trebale bi biti ograničene na znanje jednog službenog jezika države članice domaćina ili jednog administrativnog jezika države članice domaćina, pod uvjetom da je on također službeni jezik Unije. To države članice ne bi trebalo spriječiti u poticanju stručnjaka na učenje još jednoga jezika u kasnijoj fazi ako je to potrebno za obavljanje profesionalne djelatnosti. Poslodavci bi također i dalje trebali imati važnu ulogu u utvrđivanju poznavanja jezika potrebnih za obavljanje profesionalnih djelatnosti na radnim mjestima.
- (27) Nacionalna pravila kojima se utvrđuje pristup reguliranim profesijama ne bi trebala biti prepreka mobilnosti mladih diplomanata. Zbog toga bi, kad diplomant završi stručni pripravnički staž u drugoj državi članici, taj pripravnički staž trebalo priznati kad diplomant podnese zahtjev za pristup reguliranoj profesiji u matičnoj državi članici. Priznavanje stručnog pripravničkog staža završenog u drugoj državi članici trebalo bi se temeljiti na jasnom pisanom opisu nastavnih ciljeva i dodijeljenih zadataka koje određuje pripravnikov mentor u državi članici domaćinu. Pri razmatranju zahtjeva za pristup reguliranoj profesiji, države članice trebale bi uzimati u obzir stručne pripravničke staževe završene u trećim zemljama.
- (28) Direktivom 2005/36/EZ utvrđuje se sustav nacionalnih kontaktnih točaka. Zbog stupanja na snagu Direktive 2006/123/EZ i uspostavljanja jedinstvenih kontaktnih točaka u skladu s tom Direktivom postoji rizik od preklapanja. Zbog toga bi nacionalne kontaktne točke utvrđene Direktivom 2005/36/EZ trebale postati centri za pomoć čije bi se aktivnosti trebale usredotočiti na pružanje savjeta i pomoći građanima, uključujući osobne savjete, kako bi se osiguralo poštovanje svakodnevne primjene pravila unutarnjeg tržišta u složenim pojedinačnim slučajevima građana na nacionalnoj razini. Centri za pomoć po potrebi bi se povezivali s nadležnim tijelima i centrima za pomoć drugih država članica. U pogledu europske strukovne iskaznice države članice trebale bi slobodno odlučivati hoće li centri za pomoć djelovati kao nadležna tijela u matičnoj državi članici ili će pomagati nadležnom tijelu tijekom obrade zahtjeva za europsku strukovnu iskaznicu i obrade pojedinačnog dosjea podnositelja zahtjeva kreiranog u okviru IMI-a (dosje IMI). U kontekstu slobodnog pružanja usluga, ako dotična profesija nije regulirana u matičnoj državi članici, centri za pomoć također mogu sudjelovati u razmjeni informacija predviđenoj za potrebe administrativne suradnje.
- (29) Ova Direktiva doprinosi osiguravanju visoke razine zdravlja i zaštite potrošača. Direktivom 2005/36/EZ već se detaljno utvrđuju obveze država članica da razmjenjuju informacije. Te bi obveze trebale ojačati. U budućnosti države članice ne bi samo trebale reagirati na zahtjeve za informacije nego bi njihova nadležna tijela u okviru svojih nadležnosti također trebala biti ovlaštena za proaktivno upozoravanje nadležnih tijela drugih država članica na stručnjake koji više nemaju pravo baviti se svojom profesijom. U skladu s Direktivom 2005/36/EZ potreban je poseban mehanizam upozoravanja za stručnjake u zdravstvu. To bi se trebalo odnositi i na veterinare te na stručnjake koji obavljaju djelatnosti povezane s obrazovanjem maloljetnih osoba, uključujući stručnjake koji se bave brigom o djeci i predškolskim obrazovanjem. Obveza slanja upozorenja trebala bi se primjenjivati samo na one države članice u kojima su takve profesije regulirane. Sve države članice trebale bi biti upozorene ako neki stručnjak više nema pravo, čak i privremeno, obavljati profesionalne djelatnosti u jednoj državi članici zbog disciplinske mjere ili kaznene presude. Upozorenje bi trebalo sadržavati sve dostupne pojedinosti o određenom ili neodređenom razdoblju na koje se ograničenje ili zabrana primjenjuje. To bi se upozorenje trebalo aktivirati kroz sustav IMI bez obzira na to je li stručnjak ostvario bilo koje od prava iz Direktive 2005/36/EZ ili je podnio zahtjev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija izdavanjem europske strukovne iskaznice ili bilo kojom drugom metodom utvrđenom u toj direktivi. Postupak upozoravanja trebao bi biti u skladu sa pravom Unije o zaštiti osobnih podataka i temeljnih prava. Postupkom upozoravanja ne bi trebalo zamjenjivati ili prilagođavati bilo kakve dogovore između država članica o suradnji u području pravosuđa i unutarnjih poslova. Od nadležnih tijela iz Direktive 2005/36/EZ također se ne bi trebalo zahtijevati da doprinose toj suradnji davanjem upozorenja utvrđenih tom direktivom.
- (30) Jedna od najvećih poteškoća s kojima se susreće građanin zainteresiran za rad u drugoj državi članici je složenost i nepouzdanost administrativnih postupaka kojih se treba pridržavati. Direktiva 2006/123/EZ već obvezuje države članice da osiguraju jednostavan pristup informacijama i omoguće dovršetak postupka preko jedinstvenih kontaktnih točaka. Građani koji traže priznavanje svojih stručnih kvalifikacija u skladu s Direktivom 2005/36/EZ već mogu koristiti jedinstvene kontaktne točke ako su obuhvaćene Direktivom 2006/123/EZ. Međutim osobe koje traže posao i zdravstveni stručnjaci nisu obuhvaćeni

Direktivom 2006/123/EZ, a dostupne informacije i dalje su oskudne. Zbog toga sa stajališta korisnika postoji potreba za točnim navođenjem tih informacija i osiguravanjem njihove dostupnosti. Također je važno da države članice ne preuzimaju odgovornost samo na nacionalnoj razini nego i da surađuju međusobno i s Komisijom kako bi osigurale da stručnjaci diljem Unije imaju jednostavan pristup informacijama koje su prilagođene korisnicima i višejezične te da mogu lako dovršiti postupak preko jedinstvenih kontaktnih točaka ili odgovarajućih nadležnih tijela. Trebalo bi staviti na raspolaganje poveznice na drugim internetskim stranicama kao što je portal Vaša Europa.

- (31) Radi dopune ili izmjene određenih elemenata Direktive 2005/36/EZ koji nisu ključni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s ažuriranjem znanja i vještina iz članka 21. stavka 6., ažuriranjem Priloga I., ažuriranjem i pojašnjavanjem djelatnosti navedenih u Prilogu IV., prilagodbom Priloga V. točaka od 5.1.1. do 5.1.4. te točaka 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1., prilagodbom minimalnih razdoblja osposobljavanjem liječnika specijalista i specijalista dentalne medicine, uključivanjem novih medicinskih specijalizacija u Prilog V. točku 5.1.3., izmjenom popisa utvrđenih u Prilogu V. točkama 5.2.1., 5.3.1., 5.4.1., 5.5.1. i 5.6.1., uključivanjem novih specijalizacija dentalne medicine u Prilog V. točku 5.3.3., određivanjem uvjeta primjene zajedničkih okvira osposobljavanja i određivanjem uvjeta primjene zajedničkih testova osposobljenosti. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (32) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu Direktive 2005/36/EZ, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽¹⁾.
- (33) Zbog tehničke prirode tih provedbenih akata trebalo bi koristiti postupak ispitivanja za donošenje provedbenih akata koji se odnose na uvođenje europske strukovne iskaznice za posebne profesije, format europske strukovne iskaznice, obradu pisanih zahtjeva, prijevode koje podnositelj zahtjeva treba osigurati kako bi potkrijepio svaki zahtjev za europsku strukovnu iskaznicu, detalje o dokumentima traženima u skladu s Direktivom 2005/36/EZ kako bi zahtjev bio cjelovit, postupke

provođenja i obrade uplata za tu iskaznicu, pravila o tome kako, kada i za koje dokumente nadležna tijela mogu tražiti ovjerene preslike za dotičnu profesiju, tehničke specifikacije i mjere potrebne za osiguravanje integriteta, povjerljivosti i točnosti podataka sadržanih u europskoj strukovnoj iskaznici i dosjeu u sustavu IMI, uvjete i postupke izdavanja europske strukovne iskaznice, pravila o uvjetima pristupanja dosjeu u sustavu IMI, tehnička sredstva i postupke provjere autentičnosti i valjanosti europske strukovne iskaznice i primjenu mehanizma upozoravanja.

- (34) Komisija bi trebala provedbenim aktima i, uzimajući u obzir njihove posebnosti, bez primjene Uredbe (EU) br. 182/2011 odlučiti odbaciti traženo ažuriranje Priloga I. ako uvjeti utvrđeni Direktivom 2005/36/EZ nisu ispunjeni, tražiti od relevantne države članice da se suzdrži od primjene odstupanja u pogledu izbora između razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti ako to odstupanje nije primjereno ili nije u skladu s pravom Unije, odbiti tražene izmjene Priloga V. točaka od 5.1.1. do 5.1.4. te točaka 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. ili 5.7.1. ako uvjeti iz Direktive 2005/36/EZ nisu ispunjeni, izraditi popis nacionalnih stručnih kvalifikacija i nacionalnih profesionalnih naziva koji se automatski priznaju u skladu sa zajedničkim okvirom osposobljavanja, izraditi popis država članica u kojima se trebaju organizirati zajednički testovi osposobljenosti, zatim popis njihove učestalosti tijekom kalendarske godine i popis drugih mjera potrebnih za organizaciju tih testova te dopustiti dotičnoj državi članici odstupanje od relevantnih odredbi Direktive 2005/36/EZ tijekom ograničenog razdoblja.
- (35) Nakon pozitivnog iskustva s uzajamnim priznavanjem u skladu s Direktivom 2006/123/EZ sličan bi sustav ocjenjivanja trebalo uključiti u Direktivu 2005/36/EZ. Države članice trebale bi prijaviti koje profesije reguliraju, iz kojih razloga, te međusobno raspraviti svoje zaključke. Takav bi sustav pridonio većoj transparentnosti na tržištu profesionalnih usluga.
- (36) Komisija bi na vrijeme trebala ocijeniti režim priznavanja koji se primjenjuje na dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu koja je izdana u Rumunjskoj. Takva bi se ocjena trebala temeljiti na rezultatima posebnog programa usavršavanja koji bi Rumunjska trebala uspostaviti u skladu sa svojim nacionalnim zakonima i drugim propisima i radi kojeg bi se trebala blisko povezati s ostalim državama članicama i Komisijom. Svrha takvog posebnog programa usavršavanja trebala bi biti omogućavanje sudionicima programa da unaprijede svoju stručnu kvalifikaciju radi uspješnog ispunjavanja svih minimalnih uvjeta osposobljavanja iz Direktive 2005/36/EZ.

⁽¹⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

- (37) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, to jest racionalizaciju, pojednostavljenje i poboljšanje propisa za priznavanje stručnih kvalifikacija, ne mogu dostatno ostvariti države članice jer bi to neizbježno rezultiralo odstupanjima u zahtjevima i postupovnim režimima čime bi se povećala regulatorna složenost i stvorile neopravdane prepreke mobilnosti stručnjaka, nego se zbog usklađenosti, transparentnosti i kompatibilnosti oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (38) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima ⁽¹⁾ države članice obvezale su se da će, u opravdanim slučajevima, uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje zakonodavstva EU-a priložiti dokument ili više dokumenata u kojima će objasniti odnos između sastavnica direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje zakonodavstva EU-a. U odnosu na ovu Direktivu zakonodavac smatra dostavu takvih dokumenata opravdanom.
- (39) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka ⁽²⁾ te je on dostavio mišljenje dana 8. ožujka 2012. ⁽³⁾.
- (40) Direktivu 2005/36/EZ i Uredbu (EU) br. 1024/2012 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2005/36/EZ

Direktiva 2005/36/EZ mijenja se kako slijedi:

1. U članku 1. dodaje se sljedeći stavak:

„Ovom Direktivom također se utvrđuju propisi o djelomičnom pristupu reguliranoj profesiji i priznavanju stručnih pripravništava obavljenih u drugoj državi članici.“

2. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ova se Direktiva također primjenjuje na sve državljane države članice koji su obavili stručni pripravnički staž izvan matične države članice.“;

- (b) dodaje se sljedeći stavak:

„4. Ova se Direktiva ne primjenjuje na javne bilježnike koje službenim aktom imenuje vlada.“

3. Članak 3. mijenja se kako se slijedi:

- (a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

- i. točke (f) i (h) zamjenjuju se sljedećim:

„(f) ‚stručno iskustvo‘: stvarno i zakonito obavljanje dotične profesije u državi članici s punim ili istovjetnim skraćenim radnim vremenom;

(h) ‚provjera osposobljenosti‘: provjera ograničena na stručno znanje, vještine i kompetencije podnositelja zahtjeva, koju provode ili priznaju nadležna tijela države članice domaćina, radi ocjene podnositeljeve sposobnosti obavljanja regulirane profesije u toj državi članici.

Radi odobravanja provođenja te provjere, nadležna tijela sastavljaju popis predmeta koji nisu obuhvaćeni diplomom ili drugim dokazom o formalnoj osposobljenosti podnositelja zahtjeva, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i osposobljavanja koje se zahtijeva u državi članici domaćinu, s obrazovanjem i osposobljavanjem koje je podnositelj zahtjeva stekao.

Kod provjere osposobljenosti treba uzeti u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva kvalificirani stručnjak u matičnoj državi članici ili u državi članici iz koje dolazi. Provjera obuhvaća odabrane predmete s popisa čije je znanje prijeko potrebno za obavljanje dotične profesije u državi članici domaćinu. Ona također

⁽¹⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

⁽²⁾ SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

⁽³⁾ SL C 137, 12.5.2012., str. 1.

može obuhvaćati poznavanje pravila struke koja se primjenjuju na odgovarajuće djelatnosti u državi članici domaćinu.

ECTS: sustav bodovanja za visoko obrazovanje kojim se koristi u Europskom prostoru visokog obrazovanja.”;

Pojedinosti u vezi s provođenjem provjere osposobljenosti i statusom podnositelja zahtjeva u državi članici domaćinu koji se želi pripremiti za provjeru osposobljenosti u toj državi članici određuju nadležna tijela te države;”;

(b) u stavku 2., treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Svaki put kada država članica prizna udrugu ili organizaciju iz prvog podstavka, ona o tome obavješćuje Komisiju. Komisija provjerava ispunjava li ta udruga ili organizacija uvjete iz drugog podstavka. Kako bi se propisno uzele u obzir regulatorne promjene u državama članicama, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c radi ažuriranja Priloga I. ako su ispunjeni uvjeti iz drugog podstavka.

ii. dodaju se sljedeće točke:

U slučaju da uvjeti iz drugog podstavka nisu ispunjeni, Komisija donosi provedbeni akt kako bi odbila traženo ažuriranje Priloga I.”

„(j) ‚stručni pripravnički staž‘: ne dovodeći u pitanje članak 46. stavak 4. razdoblje stručne prakse koja se obavlja pod nadzorom ako predstavlja uvjet za pristup reguliranoj profesiji, a koja se može provoditi ili tijekom obrazovanja do stjecanja diplome ili po njezinom završetku;

4. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(k) ‚europska strukovna iskaznica‘: elektronička potvrda kojom se dokazuje ili da je stručnjak ispunio sve potrebne uvjete za pružanje usluga u državi članici domaćinu na privremenoj i povremenoj osnovi ili priznavanje stručnih kvalifikacija za poslovni nastan u državi članici domaćinu;

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin omogućava korisnicima pristup profesiji za koju su osposobljeni u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod jednakim uvjetima koji vrijede za njezine državljanke.”;

(l) ‚cjeloživotno učenje‘: cjelokupno opće obrazovanje, strukovno obrazovanje i osposobljavanje, neformalno obrazovanje i neformalno učenje tijekom cijeloga života koje rezultira unapređenjem znanja, vještina i kompetencija, koje može uključivati profesionalnu etiku;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Odstupajući od stavka 1., djelomični pristup profesiji u državi članici domaćinu odobrava se pod uvjetima utvrđenima člankom 4.f.”

(m) ‚prevladavajući razlozi općeg interesa‘: razlozi koji se kao takvi priznaju u sudskoj praksi Suda Europske unije;

5. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 4.a

Europska strukovna iskaznica

(n) ‚Europski sustav prikupljanja i prenošenja bodova u visokom obrazovanju ili bodovi

1. Države članice izdaju nositeljima stručne kvalifikacije europsku strukovnu iskaznicu na njihov zahtjev i pod uvjetom da je Komisija donijela relevantne provedbene akte iz stavka 7.

2. Kada se za određenu profesije uvede europska strukovna iskaznica relevantnim provedbenim aktima donesenima u skladu sa stavkom 7., nositelj dotične stručne kvalifikacije može se po vlastitom izboru prijaviti za takvu iskaznicu ili primijeniti postupke iz glava II. i III.

3. Države članice osiguravaju da nositelj europske strukovne iskaznice ostvaruje sva prava koja su mu dodijeljena člancima 4.b do 4.e.

4. Ako nositelj stručne kvalifikacije namjerava pružiti usluge u skladu s glavom II., koje nisu obuhvaćene člankom 7. stavkom 4., nadležno tijelo matične države članice izdaje europsku strukovnu iskaznicu u skladu s člancima 4.b i 4.c. Europska strukovna iskaznica, prema potrebi, predstavlja izjavu u skladu s člankom 7.

5. Kada se nositelj stručne kvalifikacije namjerava poslovno nastaniti u drugoj državi članici u skladu s poglavljima I. do III.a glave III. ili pružiti usluge u skladu s člankom 7. stavkom 4., nadležno tijelo matične države članice poduzima sve pripremne radnje povezane s pojedinačnim dosjeom podnositelja zahtjeva stvorenim u Informativnom sustavu unutarnjeg tržišta (IMI) (dosje IMI) kao što je utvrđeno u člancima 4.b i 4.d. Nadležno tijelo države članice domaćina izdaje europsku strukovnu iskaznicu u skladu s člancima 4.b i 4.d.

Izdavanje europske strukovne iskaznice u svrhu poslovnog nastana ne pruža automatski pravo na obavljanje određene profesije ako postoje zahtjevi za registraciju ili ostali nadzorni postupci koji su u državi članici domaćinu bili uspostavljeni prije uvođenja europske strukovne iskaznice za tu profesiju.

6. Države članice imenuju nadležna tijela za bavljenje s dosjeima IMI i izdavanje europskih strukovnih iskaznica. Ta tijela osiguravaju nepristranu, objektivnu i pravodobnu obradu zahtjeva za europske strukovne iskaznice. Centri za pomoć iz članka 57.b mogu također djelovati u svojstvu nadležnog tijela. Države članice osiguravaju da nadležna tijela i centri za pomoć obavješćuju građane, uključujući potencijalne podnositelje zahtjeva, o funkcioniranju i dodanoj vrijednosti europske strukovne iskaznice za profesije za koje postoji.

7. Komisija provedbenim aktima donosi mjere potrebne za osiguravanje jedinstvene primjene odredaba europskih

strukovnih iskaznica za one profesije koje ispunjavaju uvjete utvrđene u drugom podstavku ovog stavka, uključujući mjere povezane s formatom europske strukovne iskaznice, obradom pisanih zahtjeva, prijevodima koje podnositelj zahtjeva treba osigurati kako bi potkrijepio svaki zahtjev za europsku strukovnu iskaznicu, detaljima o dokumentima traženima u skladu s člankom 7. stavkom 2. ili Prilogom VII. kako bi zahtjev bio cjelovit i postupcima izvršavanja i obrade uplata za europsku strukovnu iskaznicu pri čemu se uzimaju u obzir posebnosti profesije o kojoj je riječ. Komisija provedbenim aktima također utvrđuje kako i kada te za koje dokumente nadležna tijela mogu tražiti ovjerene preslike u skladu s člankom 4.b stavkom 3. drugim podstavkom, člankom 4.d stavkom 2. i člankom 4.d stavkom 3. za dotičnu profesiju.

Uvođenje europske strukovne iskaznice za određenu profesiju donošenjem relevantnih provedbenih akata iz prvog podstavka. podliježe svim uvjetima koji slijede:

- (a) postoji velika mobilnost ili potencijal za veliku mobilnost u dotičnoj profesiji;
- (b) relevantne zainteresirane strane pokazuju dovoljno snažan interes;
- (c) profesija ili obrazovanje i osposobljavanje usmjereno k obavljanju te profesije uređeni su u znatnom broju država članica.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

8. Sve naknade koje se podnositeljima zahtjeva vezano uz administrativne postupke u okviru izdavanja europske strukovne iskaznice mogu naplatiti razumne su, proporcionalne i razmjerne troškovima koje su stvorile matična država članica i država članica domaćin i nemaju učinak odvratanja od podnošenja zahtjeva za europsku strukovnu iskaznicu.

Članak 4.b

Podnošenje zahtjeva za europsku strukovnu iskaznicu i stvaranja dosjea IMI

1. Matična država članica omogućava nositelju stručne kvalifikacije da podnese zahtjev za europsku strukovnu

iskaznicu internetskim alatom koji pruža Komisija, koji dotičnom podnositelju zahtjeva automatski stvara dosje IMI. Kada matična država članica također omogućava podnošenje pisanih zahtjeva, ona osigurava sve potrebne uvjete za stvaranje dosjea IMI, sve podatke koje treba poslati podnositelju zahtjeva i izdavanje europske strukovne iskaznice.

2. Zahtjevima se prilažu dokumenti traženi u provedbenim aktima koje treba donijeti u skladu s člankom 4.a stavkom 7.

3. Najkasnije sedam dana od primitka zahtjeva nadležno tijelo matične države članice potvrđuje primitak zahtjeva i obavješćuje njegovog podnositelja o svim dokumentima koji nedostaju.

Prema potrebi nadležno tijelo matične države članice izdaje sve prateće potvrde potrebne u skladu s ovom Direktivom. Nadležno tijelo matične države članice provjerava ima li podnositelj zahtjeva zakoniti poslovni nastan u matičnoj državi članici i jesu li svi potrebni dokumenti koji su izdani u matičnoj državi članici važeći i vjerodostojni. U slučaju valjano utemeljenih sumnji nadležno tijelo matične države članice savjetuje se s relevantnim tijelom i može od podnositelja zahtjeva zatražiti ovjerene preslike dokumenata. U slučaju naknadnih zahtjeva od strane istog podnositelja zahtjeva nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina ne mogu tražiti ponovno podnošenje dokumenata koji su već sadržani u dosjeu IMI i još važe.

4. Komisija može provedbenim aktima donositi tehničke specifikacije, mjere potrebne za osiguranje cjelovitosti, povjerljivosti i točnosti podataka sadržanih u europskoj strukovnoj iskaznici i dosjeu IMI te uvjete i postupke izdavanja europske strukovne iskaznice njezinom nositelju, a također mogućnost njezinog preuzimanja ili unošenja promjena u dosje IMI. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

Članak 4.c

Europska strukovna iskaznica za privremeno i povremeno pružanje usluga koje nisu obuhvaćene člankom 7. stavkom 4.

1. Nadležno tijelo matične države članice potvrđuje zahtjev i prateće dokumente u dosjeu IMI te izdaje europsku strukovnu iskaznicu za privremeno i povremeno pružanje usluga koje nisu obuhvaćene člankom 7. stavkom 4. u roku od tri tjedna. To razdoblje počinje primitkom

dokumenata koji nedostaju navedenih u članku 4.b stavku 3. prvom podstavku ili, ako nisu zatraženi nikakvi drugi dokumenti, nakon isteka razdoblja od jednog tjedna navedenog u tom podstavku. Tijelo zatim odmah šalje europsku strukovnu iskaznicu nadležnom tijelu svake dotične države članice domaćina i o tome obavješćuje podnositelja zahtjeva. Država članica domaćin ne može zahtijevati bilo kakvu dodatnu izjavu u skladu s člankom 7. u idućih 18 mjeseci.

2. Odluka nadležnog tijela matične države članice ili izostanak odluke u razdoblju od tri tjedna u skladu sa stavkom 1., podliježe žalbi u skladu s nacionalnim pravom.

3. Ako nositelj europske strukovne iskaznice želi pružati usluge u državama članicama koje nisu jedne od onih prvotno spomenutih u zahtjevu u skladu sa stavkom 1., nositelj može podnijeti zahtjev za takvo proširenje. Ako nositelj želi i dalje pružati usluge nakon razdoblja od 18 mjeseci iz stavka 1., on o tome obavješćuje nadležno tijelo. U svakom slučaju nositelj također pruža sve podatke o značajnim promjenama situacije koju potkrepljuje dosje IMI koje nadležno tijelo u matičnoj državi članici može tražiti na temelju provedbenih akata koje treba usvojiti u skladu s člankom 4.a stavkom 7. Nadležno tijelo matične države članice šalje ažuriranu europsku strukovnu iskaznicu dotičnim državama članicama domaćinima.

4. Europska strukovna iskaznica vrijedi na cijelom državnom području svih dotičnih država članica domaćina sve dok njezin nositelj zadržava pravo na obavljanje prakse na temelju dokumenata i podataka sadržanih u dosjeu IMI.

Članak 4.d

Europska strukovna iskaznica za poslovni nastan te privremeno i povremeno pružanje usluga u skladu s člankom 7. stavkom 4.

1. Nadležno tijelo matične države članice u roku od jednog mjeseca potvrđuje vjerodostojnost i valjanost prateće dokumentacije dosjea IMI u svrhu izdavanja europske strukovne iskaznice za poslovni nastan ili privremeno i povremeno pružanje usluga u skladu s člankom 7. stavkom 4. To razdoblje počinje primitkom dokumenata koji nedostaju navedenih u članku 4.b stavku 3. prvom podstavku ili, ako nisu zatraženi nikakvi drugi dokumenti, nakon isteka razdoblja od jednog tjedna iz tog podstavka. Tijelo zatim odmah prosljeđuje zahtjev nadležnom tijelu

države članice domaćina. Matična država članica obavješćuje podnositelja zahtjeva o statusu zahtjeva i istodobno prosljeđuje zahtjev državi članici domaćinu.

2. U slučajevima iz članaka 16., 21., 49.a i 49.b država članica domaćin odlučuje hoće li izdati europsku strukovnu iskaznicu u skladu sa stavkom 1. u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva koji je prosljedila matična država članica. U slučaju valjano utemeljenih sumnji država članica domaćin može zatražiti dodatne informacije ili unos ovjere preslike nekog dokumenta od strane matične države članice, koje potonja dostavlja najkasnije dva tjedna nakon podnošenja zahtjeva. Podložno stavku 5. drugom podstavku, primjenjuje se razdoblje od mjesec dana, neovisno o bilo kojem takvom zahtjevu.

3. U slučajevima iz članaka 7. stavka 4. i članka 14. država članica domaćin odlučuje hoće li izdati europsku strukovnu iskaznicu ili podvrgnuti nositelja stručne kvalifikacije kompenzacijskim mjerama u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva koji je prosljedila matična država članica. U slučaju valjano utemeljenih sumnji država članica domaćin može zatražiti dodatne informacije ili unos ovjere preslike nekog dokumenta od matične države članice koje potonja dostavlja najkasnije dva tjedna nakon podnošenja zahtjeva. Podložno stavku 5. drugom podstavku, primjenjuje se razdoblje od dva mjeseca, neovisno o bilo kojem takvom zahtjevu.

4. Ako država članica domaćin ne primi potrebne podatke koje može tražiti u skladu s ovom Direktivom od matične države članice ili podnositelja zahtjeva radi donošenja odluke o izdavanju europske strukovne iskaznice, ona može odbiti izdati iskaznicu. Odluka o odbijanju izdavanja iskaznice valjano je obrazložena.

5. Ako država članica domaćin propusti donijeti odluku unutar rokova propisanih stavcima 2. i 3. ovog članka ili organizirati provjeru osposobljenosti u skladu s člankom 7. stavkom 4., smatrat će se da je europska strukovna iskaznica izdana i ona se automatski putem sustava IMI šalje nositelju stručne kvalifikacije.

Država članica domaćin ima mogućnost produljiti za dva tjedna rokove utvrđene stavcima 2. i 3. radi automatskog izdavanja europske strukovne iskaznice. Dužna je obrazložiti razlog produljivanja roka i o tome obavijestiti podnositelja zahtjeva. Takvo produljenje može se ponoviti

jednom i samo ako je strogo potrebno, osobito iz razloga povezanih s javnim zdravljem ili sigurnošću primatelja usluga.

6. Mjere koje u skladu sa stavkom 1. donese matična država članica zamjenjuju sve zahtjeve za priznavanje stručnih kvalifikacija u skladu s nacionalnim pravom države članice domaćina.

7. Protiv odluka matične države članice i države članice domaćina donesenih u skladu sa stavcima 1. do 5. ili izostanka odluke matične države članice dopuštena je žalba u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice.

Članak 4.e

Obrada i pristup podacima o europskoj strukovnoj iskaznici

1. Ne dovodeći u pitanje pretpostavku nedužnosti, nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina pravodobno ažuriraju odgovarajući dosje IMI s podacima o disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama povezanim sa zabranom ili ograničenjem, koje utječu na obavljanje djelatnosti nositelja europske strukovne iskaznice u skladu s ovom Direktivom. Ona pritom poštuju pravila o zaštiti osobnih podataka iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (*) i Direktivu 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama (**)). Takva ažuriranja uključuju brisanje podataka koji više nisu potrebni. Nositelja europske strukovne iskaznice kao i nadležna tijela koja imaju pristup odgovarajućem dosjeu IMI odmah se obavješćuje o svim ažuriranjima. Tom se obvezom ne dovode u pitanje obveze upozoravanja koje imaju države članice u skladu s člankom 56.a.

2. Sadržaj ažuriranih podataka iz stavka 1. ograničava se na sljedeće podatke:

(a) identitet stručnjaka;

(b) dotičnu profesiju;

(c) informacije o nacionalnom tijelu ili sudu koji donosi odluku o ograničenju ili zabrani;

(d) opseg ograničenja ili zabrane; i

(e) razdoblje tijekom kojeg se primjenjuje ograničenje ili zabrana.

3. Pristup podacima u dosjeu IMI ograničava se na nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina, u skladu s Direktivom 95/46/EZ. Nadležna tijela obavješćuju nositelja europske strukovne iskaznice o sadržaju dosjea IMI na njegov zahtjev.

4. Europskom strukovnom iskaznicom obuhvaćeni su samo oni podaci koji su potrebni za utvrđivanje prava nositelja na obavljanje profesije za koju se izdaje, to jest nositeljevo ime, prezime, datum i mjesto rođenja, profesija i stručne kvalifikacije, kao i mjerodavni režim, uključena nadležna tijela, broj iskaznice, sigurnosna obilježja i upućivanje na važeći identifikacijski dokument. Podaci koji se odnose na stručno iskustvo koje je nositelj europske strukovne iskaznice stekao ili poduzete kompenzacijske mjere uključeni su u dosje IMI.

5. Osobni podaci sadržani u dosjeu IMI mogu se obrađivati sve dok su kao takvi potrebni u svrhu postupka priznavanja i kao dokaz o priznavanju ili prosljeđivanju izjave tražene u skladu s člankom 7. Države članice osiguravaju da nositelj europske strukovne iskaznice ima pravo u svakom trenutku i bez ikakvih troškova zatražiti ispravljanje netočnih i nepotpunih podataka ili brisanje ili blokiranje dotičnog dosjea IMI. Nositelja se obavješćuje o tome pravu u vrijeme izdavanja europske strukovne iskaznice te ga se potom svake dvije godine na to podsjeća. Podsjetnik se šalje automatski putem IMI-ja ako je početni zahtjev za europsku strukovnu iskaznicu podnesen putem interneta.

U slučaju zahtjeva za brisanje dosjea IMI povezanog s europskom strukovnom iskaznicom izdanom u svrhu poslovnog nastana ili privremenog i povremenog pružanja usluga u skladu s člankom 7. stavkom 4., nadležna tijela dotične države članice domaćina izdaju nositelju stručnih kvalifikacija dokaz o priznavanju njegovih stručnih kvalifikacija.

6. U vezi s obradom osobnih podataka u europskoj strukovnoj iskaznici i svim dosjeima IMI, relevantna

nadležna tijela država članica smatraju se kontrolorima u smislu članka 2. točke (d) Direktive 95/46/EZ. U pogledu njezinih zaduženja iz stavaka 1. do 4. ovog članka i obrade osobnih podataka koji su u to uključeni, Komisija se smatra kontrolorom u smislu članka 2. točke (d) Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (***) .

7. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., države članice domaćini osiguravaju da poslodavci, stranke, pacijenti, tijela javne vlasti i ostale zainteresirane strane mogu potvrditi vjerodostojnost i valjanost europske strukovne iskaznice koju im je nositelj iskaznice predočio.

Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila o pristupu dosjeu IMI te tehničkim sredstvima i postupcima provjere navedenima u prvom podstavku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.

Članak 4.f

Djelomičan pristup

1. Nadležno tijelo države članice domaćina odobrava, za svaki slučaj posebno, djelomičan pristup profesionalnoj djelatnosti na svom državnom području samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) stručnjak je potpuno kvalificiran za obavljanje profesionalne djelatnosti u matičnoj državi članici za koju se traži djelomičan pristup u državi članici domaćinu;

(b) razlike između profesionalne djelatnosti koja se zakonski obavlja u matičnoj državi članici i regulirane profesije u državi članici domaćinu kao takve toliko su velike da bi primjena kompenzacijskih mjera značila da se od podnositelja zahtjeva da završi cijeli program obrazovanja i osposobljavanja potreban u državi članici domaćinu kako bi imao pristup cjelokupnoj reguliranoj profesiji u državi članici domaćinu;

(c) profesionalnu djelatnost objektivno se može razdvojiti od ostalih djelatnosti koje pripadaju reguliranoj profesiji u državi članici domaćinu.

Za potrebe točke (c) nadležno tijelo države članice domaćina uzima u obzir činjenicu može li se profesionalna djelatnost obavljati samostalno u matičnoj državi članici.

2. Djelomičan pristup može se odbiti ako je to opravdano zbog prevladavajućih razloga općeg interesa, prikladno za osiguravanje postizanja cilja i ako se time ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

3. Zahtjevi za potrebe poslovnog nastana u državi članici domaćinu razmatraju se u skladu s poglavljima I. i IV. glave III.

4. Zahtjevi za potrebe pružanja privremenih i povremenih usluga u državi članici domaćinu u vezi s profesionalnim djelatnostima koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost razmatraju se u skladu s glavom II.

5. Odstupajući od članka 7. stavka 4. šestog podstavka i članka 52. stavka 1., profesionalna djelatnost obavlja se u skladu s profesionalnim nazivom matične države članice nakon što je odobren djelomičan pristup. Država članica domaćin može zahtijevati da se taj profesionalni naziv upotrebljava na jezicima države članice domaćina. Stručnjaci na koje se primjenjuje djelomičan pristup jasno navode primateljima usluge opseg svojih profesionalnih djelatnosti.

6. Ovaj se članak ne primjenjuje na stručnjake čije se stručne kvalifikacije automatski priznaju u skladu s poglavljima II., III. i III.a glave III.

(*) SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

(**) SL L 201, 31.7.2002., str. 37.

(***) SL L 8, 12.1.2001., str. 1."

6. U članku 5. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) kada se pružatelj usluga seli, ako je u jednoj ili više država članica tu profesiju obavljao najmanje godinu dana u razdoblju od deset godina prije pružanja usluga, u slučaju da profesija u državi članici poslovnog nastana nije regulirana. Uvjet godine dana

obavljanja profesije ne primjenjuje se ako je obavljanje profesije ili obrazovanje i osposobljavanje za tu profesiju regulirano.”

7. Članak 7. mijenja se kako se slijedi:

(a) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točke (d) i (e) zamjenjuju se sljedećim:

„(d) za slučajeve iz članka 5. stavka 1. točke (b) bilo koji dokaz da je pružatelj usluga obavljao djelatnost o kojoj je riječ najmanje godinu dana tijekom prethodnih deset godina;

(e) za profesije u sektoru sigurnosti, zdravstvenom sektoru i za profesije povezane s obrazovanjem maloljetnih osoba, uključujući i brigu o djeci i predškolsko obrazovanje, ako to država članica traži za vlastite državljane, uvjerenje kojim se potvrđuje da nije bilo privremenog ili konačnog oduzimanja prava na obavljanje profesije, ili uvjerenje o nekažnjavanju;”

ii. dodaju se sljedeće točke:

„(f) za profesije koje utječu na sigurnost pacijenata, potvrda da podnositelj zahtjeva zna jezik potreban za obavljanje profesije u državi članici domaćinu;

(g) za profesije koje obuhvaćaju djelatnosti iz članka 16. i koje je država članica prijavila u skladu s člankom 59. stavkom 2, potvrda o prirodi i trajanju djelatnosti, koju izdaje nadležno tijelo u državi članici u kojoj pružatelj usluge ima poslovni nastan.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Podnošenjem zahtijevane prijave od strane pružatelja usluge u skladu sa stavkom 1., taj pružatelj usluga dobiva pravo pristupa djelatnosti usluge ili obavljanju te djelatnosti na cijelom državnom području dotične države članice. Država članica može zahtijevati dodatne informacije navedene u stavku 2. u vezi sa stručnim kvalifikacijama pružatelja usluga ako:

- (a) profesija je različito regulirana u nekim dijelovima državnog područja te države članice;
- (b) takva se regulativa primjenjuje i na državljane te države članice;
- (c) razlike u takvoj regulativi opravdane su zbog prevladavajućih razloga općeg interesa koji se odnose na javno zdravlje ili sigurnost primatelja usluga; i
- (d) država članica ne može pribaviti te informacije ni na koji drugi način.”;
- (c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Pri prvom pružanju usluga, u slučaju reguliranih profesija koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost i na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz poglavlja II., III., ili III.a glave III. nadležno tijelo države članice domaćina može provjeriti stručne kvalifikacije pružatelja usluga prije prvog pružanja usluge. Takva je prethodna provjera moguća samo kad je svrha provjere spriječiti ozbiljnu štetu za zdravlje ili sigurnost primatelja usluga zbog nedostatnih stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i kad takva provjera ne prelazi ono što je potrebno za tu svrhu.

U roku od najviše mjesec dana nakon primitka prijave i popratnih dokumenata iz stavaka 1. i 2., nadležno tijelo obavješćuje pružatelja usluga o svojoj odluci:

- (a) da neće provjeravati njegove stručne kvalifikacije;
- (b) nakon što je izvršena provjera njegovih stručnih kvalifikacija:
- i. da će zahtijevati od pružatelja usluga da polaže ispit za provjeru osposobljenosti; ili
 - ii. da će dozvoliti pružanje usluga.

Ako postoje poteškoće koje bi mogle uzrokovati kašnjenje u donošenju odluke u skladu s drugim

podstavkom, nadležno tijelo u istom roku obavješćuje pružatelja usluga o razlozima kašnjenja. Poteškoća se rješava u roku od mjesec dana od te obavijesti, a odluka se donosi unutar dva mjeseca od rješavanja poteškoće.

Ako je razlika između stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i osposobljavanja koje se zahtijeva u državi članici domaćinu tako velika da ugrožava javno zdravlje ili sigurnost, i ako se ne može nadoknaditi stručnim iskustvom pružatelja usluga ili znanjem, vještinama i kompetencijama stečenima u okviru cjeloživotnog učenja, i koje je u tu svrhu službeno priznalo odgovarajuće tijelo, država članica domaćin dužna je omogućiti pružatelju usluga da dokaže, putem ispita za provjeru osposobljenosti, kako je navedeno u drugom podstavku točki (b), da je stekao znanje, vještine ili kompetencije koji su mu nedostajali. Država članica domaćin na temelju toga donosi odluku o tome hoće li dozvoliti pružanje usluga. U svakom slučaju, pružanje usluga mora biti omogućeno u roku od mjesec dana od donošenja odluke u skladu s drugim podstavkom.

Ako nadležno tijelo ne postupi u rokovima utvrđenim u drugom i trećem podstavku, usluga se može pružati.

Ako su stručne kvalifikacije provjerene u skladu s ovim stavkom, usluga se pruža u skladu s profesionalnim nazivom države članice domaćina.”

8. U članku 8. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana da u slučaju opravdanih sumnji dostave sve informacije relevantne za zakonitost poslovnog nastana pružatelja usluga i njegovog dobrog ponašanja, kao i za nepostojanje disciplinskih i kaznenih sankcija stručne naravi. U slučaju da nadležna tijela države članice domaćina odluče provjeriti stručne kvalifikacije pružatelja usluga, mogu od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana zatražiti informacije o tečajevima osposobljavanja koje je pohađao pružatelj usluga u mjeri u kojoj je to potrebno da bi se utvrdile bitne razlike koje bi mogle ugroziti javno zdravlje ili sigurnost. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana dostavljaju te podatke u skladu s odredbama članka 56. U slučaju nereguliranih profesija u matičnoj državi članici, centri za pomoć iz članka 57.b također mogu pružiti takve informacije.”

9. Članak 11. mijenja se kako se slijedi:

stručno osposobljavanje koje se zahtijeva uz taj program na stupnju nakon završetka srednjeg obrazovanja.”;

(a) prvi stavak mijenja se kako slijedi:

(b) drugi stavak briše se.

i. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe članka 13. i članka 14. stavka 6. razine stručnih kvalifikacija određuju se na sljedeći način:”;

10. U članku 12. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

ii. u točki (c) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„Svaki dokaz o formalnoj osposobljenosti ili skup dokaza o formalnoj osposobljenosti koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici, kojima se potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u Uniji, koje se pohađalo redovno ili povremeno u okviru službenog programa ili izvan njega, a koje je ta država članica priznala kao istovjetno i koji nositelju tih dokaza dodjeljuju jednaka prava pristupa profesiji ili obavljanja profesije ili ga pripremaju za obavljanje te profesije, smatraju se dokazom o formalnoj osposobljenosti iz članka 11., uključujući i stupanj o kojem je riječ.”

„ii. regulirano obrazovanje i osposobljavanje ili, u slučaju reguliranih profesija, strukovno osposobljavanje s posebnom strukturom, kojim se stječu kompetencije koje prelaze kompetencije iz stupnja b te koje je istovjetno stupnju osposobljavanja iz podtočke i., ako takvo obrazovanje ili osposobljavanje pruža usporediv stručni standard i ako se njime priprema polaznika za usporediv stupanj odgovornosti i funkcija, pod uvjetom da je diplomu priložena svjedodžba koju je izdala matična država članica;”;

11. Članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

iii. točke (d) i (e) zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 13.

Uvjeti priznavanja

„(d) diploma kojom se potvrđuje da je njezin nositelj uspješno završio osposobljavanje na stupnju nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje tri ili najviše četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja, i koja po potrebi potvrđuje da je nositelj diplome završio stručno osposobljavanje koje se zahtijeva uz taj program na stupnju nakon završetka srednjeg obrazovanja;

1. Ako se za pristup reguliranoj profesiji ili njezino obavljanje u državi članici domaćinu zahtijevaju posebne stručne kvalifikacije, nadležno tijelo te države članice je pod istim uvjetima koji se primjenjuju na njezine državljane dužno dozvoliti pristup toj profesiji i njezino obavljanje podnositeljima zahtjeva koji imaju potvrdu kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti iz članka 11. koji zahtijeva druga država članica za pristup toj profesiji i njezinom obavljanju na njezinom državnom području.

Potvrde kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti izdaje nadležno tijelo u državi članici, određeno u skladu sa zakonima i drugim propisima te države članice.

(e) diploma koja potvrđuje da je njezin nositelj uspješno završio program na stupnju nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, koji osim toga može biti izražen istovjetnim bodovima ECTS, na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja, i koja po potrebi potvrđuje da je nositelj diplome uspješno završio

2. Pristup profesiji i njezino obavljanje, kako je opisano u stavku 1., odobrava se i podnositeljima zahtjeva koji su obavljali dotičnu profesiju godinu dana s punim radnim vremenom ili sa skraćenim radnim vremenom istovjetnog ukupnog trajanja tijekom prethodnih deset godina u drugoj državi članici koja tu profesiju ne regulira, i koji posjeduju jednu ili više potvrda kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti, a koje je izdala druga država članica koja ne regulira tu profesiju.

Potvrde kompetencije i dokaz o formalnoj osposobljenosti ispunjavaju sljedeće uvjete:

- (a) izdaje ih nadležno tijelo u državi članici, određeno u skladu sa zakonima i drugim propisima te države članice;
- (b) potvrđuju da je njihov nositelj pripremljen za obavljanje profesije o kojoj je riječ.

Međutim, jednogodišnje stručno iskustvo navedeno u prvom podstavku ne smije se zahtijevati ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koju podnositelj posjeduje potvrđuje regulirano obrazovanje i osposobljavanje.

3. Država članica domaćin prihvaća stupanj koji u skladu s člankom 11. potvrđuje matična država članica, kao i svjedodžbu kojom matična država članica potvrđuje da je regulirano obrazovanje i osposobljavanje ili strukovno osposobljavanje s posebnom strukturom iz članka 11. točke (c) podtočke ii. istovjetno razini iz članka 11. točke (c) podtočke i.

4. Odstupajući od stavaka 1. i 2. ovog članka i od članka 14. nadležno tijelo u državi članici domaćinu može odbiti pristup profesiji i njezino obavljanje nositeljima potvrde kompetencije koja je svrstana pod članak 11. točku (a) ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije na njezinom državnom području svrstana pod članak 11. točku (e)."

12. Članak 14. mijenja se kako se slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Članak 13. ne sprečava državu članicu domaćina da od podnositelja zahtijeva razdoblje prilagodbe do tri godine ili provjeru osposobljenosti ako:

- (a) završeno osposobljavanje koje je podnositelj stekao obuhvaća znatno drukčiju građu od one koja je obuhvaćena dokazom o formalnoj osposobljenosti koja se zahtijeva u državi članici domaćinu;
- (b) regulirana profesija u državi članici domaćinu sadrži jednu ili više reguliranih profesionalnih djelatnosti

koje ne postoje u odgovarajućoj profesiji u matičnoj državi članici podnositelja zahtjeva, a osposobljavanje koje se zahtijeva u državi članici domaćinu obuhvaća znatno drukčiju građu od one obuhvaćene u potvrdi kompetencije podnositelja ili u dokazu o njegovoj formalnoj osposobljenosti.”;

(b) u stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako Komisija smatra da je odstupanje iz drugog podstavka neprimjereno ili da nije u skladu s pravom Unije, u roku od tri mjeseca od primitka svih potrebnih informacija donosi provedbeni akt kojim se od dotične države članice traži da se suzdrži od poduzimanja predviđene mjere. Ako Komisija ne odgovori u spomenutom roku, može se primijeniti odstupanje.”;

(c) u stavku 3. dodaju se sljedeći podstavci:

„Odstupajući od načela prema kojem podnositelj ima pravo izbora, kako je određeno u stavku 2., država članica domaćin može propisati razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti u slučaju:

- (a) nositelja stručne kvalifikacije iz članka 11. točke (a) koji podnosi zahtjev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija, ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije svrstana pod članak 11. točku (c); ili
- (b) nositelja stručne kvalifikacije iz članka 11. točke (b) koji podnosi zahtjev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija, ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije svrstana pod članak 11. točke (d) ili (e).

U slučaju nositelja stručne kvalifikacije iz članka 11. točke (a), koji podnosi zahtjev za priznavanje svojih stručnih kvalifikacija, ako je nacionalna stručna kvalifikacija potrebna za obavljanje profesije svrstana pod članak 11. točku (d), država članica domaćin može propisati i razdoblje prilagodbe i provjeru osposobljenosti.”;

(d) stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Za potrebe stavaka 1. i 5. ‚bitno različita građa‘ znači građa u pogledu koje su stečeno znanje, vještine i kompetencije ključni za obavljanje profesije i u odnosu na koju se osposobljavanje koje je migrant završio značajno razlikuje u pogledu trajanja i sadržaja od onog koje zahtijeva država članica domaćin.

5. Stavak 1. primjenjuje se poštujući načelo proporcionalnosti. Ako država članica domaćin namjerava zahtijevati od podnositelja da prođe kroz razdoblje prilagodbe, odnosno da položi provjeru osposobljenosti, ona najprije mora utvrditi jesu li znanje, vještine i kompetencije koje je podnositelj stekao tijekom svojega stručnog iskustva ili u okviru cjeloživotnog obrazovanja i koje je u tu svrhu službeno priznalo odgovarajuće tijelo, u bilo kojoj državi članici ili trećoj zemlji takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitno različite građe definirane u stavku 4.”;

(e) dodaju se sljedeći stavci:

„6. Odluka kojom se propisuje razdoblje prilagodbe ili provjera osposobljenosti propisno je obrazložena. Podnositelju zahtjeva posebno se pružaju sljedeće informacije:

(a) stupanj stručne kvalifikacije potreban u državi članici domaćinu i stupanj stručne kvalifikacije koji posjeduje podnositelj zahtjeva u skladu s klasifikacijom iz članka 11.; i

(b) bitne razlike navedene u stavku 4. te razlozi zašto se te razlike ne mogu nadoknaditi znanjem, vještinama ili kompetencijama stečenim tijekom stručnog iskustva ili u okviru cjeloživotnog obrazovanja i koje je u tu svrhu službeno priznalo odgovarajuće tijelo.

7. Države članice osiguravaju da podnositelj zahtjeva ima mogućnost položiti provjeru osposobljenosti iz stavka 1. najkasnije šest mjeseci nakon početne odluke kojom se propisuje provjera osposobljenosti.”

13. Članak 15. briše se.

14. Članak 20. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 20.

Prilagodba popisa djelatnosti iz Priloga IV.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c u vezi s prilagodbom popisa djelatnosti iz Priloga IV. na koje se primjenjuje priznavanje stručnog iskustva u skladu s člankom 16. kako bi se ažurirale ili razjasnile djelatnosti iz Priloga IV. te posebno kako bi se točnije odredio njihov opseg i uzeo u obzir napredak u području nomenklature djelatnosti, pod uvjetom da se time ne sužava opseg djelatnosti povezanih s pojedinim kategorijama i da se djelatnosti ne prenose između postojećih popisa I., II. i III. iz Priloga IV.”

15. Članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. U pogledu vođenja ljekarni koje nisu podložne teritorijalnim ograničenjima, država članica može putem odstupanja odlučiti da neće provesti odredbe o dokazu o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.6.2. za osnivanje novih javnih ljekarni. Za potrebe ovog stavka, novim se ljekarnama smatraju i ljekarne koje su otvorene manje od tri godine.

To se odstupanje ne može primijeniti u slučaju farmaceuta čiju su formalnu osposobljenost nadležna tijela države članice domaćina već priznala u druge svrhe i koji su učinkovito i zakonito obavljali ljekarničku djelatnost najmanje tri godine zaredom u toj državi članici.”;

(b) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Svaka država članica za obavljanje i pristup stručnoj djelatnosti liječnika, medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu, doktora dentalne medicine, veterinaru, primalja i farmaceuta, traži posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2., kojim se potvrđuje da je stručnjak tijekom svojeg osposobljavanja stekao, prema potrebi, znanje, vještine i kompetencije iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 31. stavka 7., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3.

Kako bi se uzeo u obzir opće prihvaćen znanstveni i tehnološki napredak, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c kako bi prilagodila znanja i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3., članka 44. stavka 3. i članka 46. stavka 4. tako da odražavaju razvoj prava Unije koje izravno utječe na dotične stručnjake.

Takvo ažuriranje nema za posljedicu izmjenu postojećih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvom se ažuriranju poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).”;

(c) stavak 7. briše se.

16. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 21.a

Postupak obavješćivanja

1. Svaka država članica obavješćuje Komisiju o zakonima i drugim propisima koje donosi u vezi s izdavanjem dokaza o formalnim kvalifikacijama u profesijama obuhvaćenima ovim poglavljem.

U slučaju dokaza o formalnim kvalifikacijama navedenima u odjeljku 8., ta se obavijest u skladu s prvim podstavkom upućuje i ostalim državama članicama.

2. Obavijest iz stavka 1. sadrži informacije o trajanju i sadržaju programa osposobljavanja.

3. Obavijest iz stavka 1. prosljeđuje se putem sustava IMI.

4. Kako bi se propisno uzelo u obzir zakonodavne i administrativne promjene u državama članicama i pod uvjetom da su zakoni i drugi propisi priopćeni u skladu

sa stavkom 1. ovog članka usklađeni s uvjetima iz ovog poglavlja, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c radi izmjene Priloga V. točaka 5.1.1. do 5.1.4., te točaka 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. koje se tiču ažuriranja naziva koje su usvojile države članice za dokaze o formalnoj osposobljenosti i, po potrebi, tijela koje izdaje dokaz o formalnoj osposobljenosti, svjedodžbi koje se prilažu tom dokazu i odgovarajućih profesionalnih naziva.

5. Ako zakoni i drugi propisi priopćeni u skladu sa stavkom 1. nisu usklađeni s uvjetima iz ovog poglavlja, Komisija donosi provedbeni akt radi odbacivanja zatraženih izmjena Priloga V. točaka 5.1.1. do 5.1.4., te točaka 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. ili 5.7.1.”

17. Članak 22. mijenja se kako slijedi:

(a) u prvom stavku točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) Države članice u skladu s postupcima koji su specifični za svaku državu članicu, poticanjem kontinuiranog profesionalnog razvoja osiguravaju da stručnjaci čija je stručna kvalifikacija obuhvaćena poglavljem III. ove glave mogu obnoviti svoje znanje, vještine i kompetencije kako bi održali sigurnu i učinkovitu praksu i ostali u tijeku s razvojem u struci.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„Države članice obavješćuju Komisiju o mjerama poduzetima u skladu s prvim stavkom točkom (b) do 18. siječnja 2016.”

18. U članku 24., stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Osnovno medicinsko osposobljavanje obuhvaća ukupno najmanje pet godina studija, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i sastoji se od najmanje 5 500 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje se odvija na sveučilištu ili pod njegovim nadzorom.

Za stručnjake koje su započeli studij prije 1. siječnja 1972., program osposobljavanja iz prvog podstavka može obuhvaćati šestomjesečno praktično osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici na sveučilišnom stupnju pod nadzorom nadležnih tijela.”

19. Članak 25. mijenja se kako se slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za pristupanje specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijeva se da je završen i priznat program osnovnog medicinskog osposobljavanja iz članka 24. stavka 2., tijekom kojeg je polaznik stekao odgovarajuće osnovno medicinsko znanje.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„3.a Države članice mogu u nacionalnom zakonodavstvu predvidjeti djelomična izuzeća od dijelova specijalističkog medicinskog tečaja usavršavanja iz Priloga V. točke 5.1.3., koja se trebaju primjenjivati za svaki slučaj posebno, ako je navedeni dio osposobljavanja već pohađan u okviru drugog specijalističkog tečaja usavršavanja iz Priloga V. točke 5.1.3. i ako je stručnjak već stekao profesionalnu kvalifikaciju u jednoj od država članica. Države članice osiguravaju da odobreno izuzeće vrijedi za najviše polovicu minimalnog trajanja specijalističkog medicinskog tečaja usavršavanja o kojem je riječ.

Svaka država članica obavješćuje Komisiju i druge države članice o relevantnom nacionalnom zakonodavstvu za bilo koja takva djelomična izuzeća.”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c radi prilagodbe minimalnog trajanja usavršavanja iz Priloga V. točke 5.1.3. znanstvenom i tehnološkom napretku.”

20. U članku 26. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi se propisno uzele u obzir promjene u nacionalnom zakonodavstvu te s ciljem ažuriranja ove Direktive, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o uključivanju u Prilog V. točku 5.1.3. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke najmanje dvjema državama članicama.”

21. U članku 27. umeće se sljedeći stavak:

„2.a Države članice priznaju kvalifikaciju liječnika specijalista navedenu u Prilogu V. točkama 5.1.2. i 5.1.3. koja je u Italiji dodijeljena liječnicima koji su započeli svoje specijalističko usavršavanje nakon 31. prosinca 1983. i prije 1. siječnja 1991., usprkos tome što to usavršavanje ne zadovoljava sve uvjete usavršavanja predviđene u članku 25., ako je dokazu o toj kvalifikaciji priložena svjedodžba koju su izdale nadležne talijanske vlasti i koja potvrđuje da je taj liječnik u Italiji učinkovito i zakonito obavljao djelatnost liječnika specijalista u istom specijalističkom području o kojem je riječ najmanje sedam godina za redom u razdoblju od deset godina prije njezinog izdavanja.”

22. U članku 28. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za pristupanje posebnom usavršavanju iz opće medicine zahtijeva se da je završen i priznat program osnovnog medicinskog osposobljavanja iz članka 24. stavka 2., tijekom kojeg je polaznik stekao odgovarajuće osnovno medicinsko znanje.”

23. Članak 31. mijenja se kako se slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za pristupanje osposobljavanju za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu zahtijeva se ili:

(a) završeno dvanaestogodišnje opće obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu istovjetnog stupnja i koja omogućuje pristup sveučilištu ili ustanovama višeg obrazovanja priznatima kao istovjetnima; ili

(b) završeno najmanje desetogodišnje opće obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu istovjetnog stupnja i koja omogućuje pristup strukovnoj školi ili programu strukovnog osposobljavanja iz zdravstvene njege.”;

(b) u stavku 2. drugi i treći podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjenama popisa iz Priloga V. točke 5.2.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku.

Izmjene iz drugog podstavka ne smiju imati za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”;

(c) u stavku 3. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu obuhvaća ukupno najmanje tri godine studija, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i sastoji se od najmanje 4 600 sati teoretskog i kliničkog osposobljavanja, s time da trajanje teoretskog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog osposobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja osposobljavanja. Države članice mogu priznati djelomična izuzeća stručnjacima koji su dio svojeg osposobljavanja stekli na programima studija koji su najmanje istovjetnog stupnja.”;

(d) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Teoretsko obrazovanje je onaj dio osposobljavanja za medicinske sestre tijekom kojeg polaznice osposobljavanja stječu stručno znanje, vještine i kompetencije potrebne u skladu sa stavcima 6. i 7. Osposobljavanje pružaju nastavnici zdravstvene njege i druge

nadležne osobe, na sveučilištima, visokoškolskim ustanovama čiji je stupanj priznat kao istovjetan ili u strukovnim školama ili kroz programe strukovnog osposobljavanja iz zdravstvene njege.”;

(e) u stavku 5. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„5. Kliničko osposobljavanje je onaj dio osposobljavanja za medicinske sestre u kojem polaznice osposobljavanja za medicinske sestre uče, u timu i u izravnom kontaktu sa zdravim ili bolesnim pojedincima i/ili zajednicom, organizirati, pružati i procjenjivati potrebnu cjelovitu zdravstvenu njegu, na temelju znanja, vještina i kompetencija koje su stekle. Polaznice ne uče samo kako raditi u timu, već i kako voditi tim te kako organizirati cjelovitu zdravstvenu njegu, što uključuje i zdravstveno obrazovanje za pojedince i male skupine, unutar zdravstvenih ustanova ili u zajednici.”;

(f) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Osposobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu osigurava da je stručna osoba u pitanju stekla sljedeća znanja i vještine:

(a) sveobuhvatno poznavanje znanosti na kojima se temelji opća zdravstvena njega, uključujući dostatno razumijevanje strukture, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;

(b) poznavanje naravi i etike struke te općih načela zdravlja i zdravstvene njege;

(c) odgovarajuće kliničko iskustvo; takvo iskustvo, koje bi trebalo odabrati zbog njegove obrazovne vrijednosti, trebalo bi se stjecati pod nadzorom kvalificiranog sestričkog osoblja i na mjestima na kojima su broj kvalificiranog osoblja i oprema primjereni za zdravstvenu njegu pacijenta;

- (d) sposobnost sudjelovanja u praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s tim osobljem;
- (e) iskustvo u zajedničkom radu s članovima ostalih profesija u zdravstvenom sektoru.”;
- (g) dodaje se sljedeći stavak:
- „7. Formalna osposobljenost za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu dokaz je da je dotična stručna osoba u stanju primijeniti barem sljedeće kompetencije bez obzira na to je li se osposobljavanje provodilo na sveučilištima, visokoškolskim ustanovama čiji je stupanj priznat kao istovjetan ili u strukovnim školama ili kroz programe strukovnog osposobljavanja iz zdravstvene njege:
- (a) sposobnost samostalnog uspostavljanja dijagnoze potrebne zdravstvene njege koristeći trenutačno teoretsko i kliničko znanje te planiranja, organiziranja i pružanja zdravstvene njege prilikom liječenja pacijenata na temelju znanja i vještina stečenih u skladu sa stavkom 6. točkama (a), (b) i (c) radi poboljšanja stručne prakse;
- (b) sposobnost zajedničkog rada s drugim dionicima u zdravstvenom sektoru, uključujući sudjelovanje na praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja na temelju znanja i vještina stečenih u skladu sa stavkom 6. točkama (d) i (e);
- (c) sposobnost usmjeravanja pojedinaca, obitelji i skupina prema zdravom načinu života i skrbi o sebi na temelju znanja i vještina stečenih u skladu sa stavkom 6. točkama (a) i (b);
- (d) sposobnost samostalnog pokretanja trenutačnih mjera za spašavanje života te provođenja mjera u kriznim i opasnim situacijama;
- (e) sposobnost samostalnog davanja savjeta, uputa i podrške osobama kojima je potrebna njega i njihovim bližnjima;
- (f) sposobnost samostalnog osiguravanja kvalitete i procjenjivanja zdravstvene njege;
- (g) sposobnost sveobuhvatne stručne komunikacije i suradnje s pripadnicima drugih profesija u zdravstvenom sektoru;
- (h) sposobnost analize kvalitete njege radi poboljšanja vlastite stručne prakse medicinske sestre odgovorne za opću njegu.”
24. Članak 33. mijenja se kako se slijedi:
- (a) stavak 2. briše se;
- (b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:
- „3. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz zdravstvene njege koji su:
- (a) bili dodijeljeni u Poljskoj onim medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31.; i
- (b) potvrđeni diplomom ‚diplomirani‘ dobivenom na temelju posebnog programa usavršavanja sadržanog u:
- i. članku 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjeni Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.92, pos. 885 te iz 2007., br.176, pos. 1237) i Uredbi ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima provođenja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.110, pos. 1170 te iz 2010., br.65, pos. 420); ili
- ii. članku 52.3 točki 2. Zakona od 15. srpnja 2011. o profesijama medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2011., br.174, pos. 1039) i Uredbi ministra zdravstva od 14. lipnja 2012. o detaljnim uvjetima provođenja visokog obrazovanja za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su srednje medicinske škole ili osposobljavanja nakon srednje škole za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2012., pos. 770),

za potrebe provjere je li stupanj znanja i sposobnosti dotične medicinske sestre usporediv sa znanjem i sposobnostima medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su za Poljsku navedene u Prilogu V. točki 5.2.2.”

25. Članak 33.a zamjenjuje se sljedećim:

„U pogledu rumunjskih kvalifikacija medicinskih sestara opće njege primjenjuju se samo sljedeće odredbe o stečenim pravima:

Državljanima država članica koji su osposobljavanje za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu stekli u Rumunjskoj i čije osposobljavanje ne zadovoljava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., države članice priznaju sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu kao dostatan dokaz, pod uvjetom da je tom dokazu priložena potvrda u kojoj je navedeno da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali tu djelatnost u Rumunjskoj, uključujući preuzimanje pune odgovornosti za planiranje, organiziranje i provođenje zdravstvene njege pacijenata tijekom razdoblja od najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije datuma izdavanja potvrde:

- (a) Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist uz obrazovanje nakon srednje škole u școală postliceală, kojom se potvrđuje da je osposobljavanje započelo prije 1. siječnja 2007.;
- (b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist uz skraćeni studij visokog obrazovanja, kojom se potvrđuje da je osposobljavanje započelo prije 1. listopada 2003.;
- (c) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist uz redovan studij visokog obrazovanja, kojom se potvrđuje da je osposobljavanje započelo prije 1. listopada 2003.;

26. U članku 34. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine obuhvaća ukupno najmanje pet godina studija, koje osim

toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i sastoji se od najmanje 5 000 sati redovnog teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje obuhvaća najmanje program opisan u Prilogu V. točki 5.3.1. i koje se održava na sveučilištu ili na visokom učilištu koje pruža osposobljavanje kojem je priznat istovjetan stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjenama popisa iz Priloga V. točke 5.3.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku.

Izmjene iz drugog podstavka nemaju za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”

27. Članak 35. mijenja se kako se slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za pristup specijalističkom osposobljavanju doktora dentalne medicine zahtijeva se završeno i potvrđeno osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine iz članka 34. ili posjedovanje dokumenata iz članaka 23. i 37.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Redovni specijalistički programi dentalne medicine traju minimalno tri godine, a izvode se pod nadzorom nadležnih službi ili tijela. Uključuju osobno sudjelovanje doktora dentalne medicine koji je na specijalizaciji u aktivnosti i odgovornostima dotične ustanove.”;

ii. treći podstavak briše se;

(c) dodaju se sljedeći stavci:

„4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c radi prilagodbe minimalnog trajanja osposobljavanja iz stavka 2. znanstvenom i tehnološkom napretku.

5. Kako bi se propisno uzele u obzir promjene u nacionalnom zakonodavstvu te s ciljem ažuriranja ove Direktive, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o uključivanju u Prilog V. točku 5.3.3. novih dentalnih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dvije petine država članica.”

28. U članku 37. dodaju se sljedeći stavci:

„3. U pogledu dokaza o formalnoj osposobljenosti za doktore dentalne medicine države članice priznaju takve dokaze u skladu s člankom 21. u slučajevima u kojima su podnositelji zahtjeva započeli svoje osposobljavanje 18. siječnja 2016. ili prije tog datuma.

4. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika izdan u Španjolskoj stručnim osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 1. siječnja 1986. i prije 31. prosinca 1997. ako im je priložena potvrda koju su izdala španjolska nadležna tijela.

Tom potvrdom potvrđuje se da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) dotična stručna osoba uspješno je završila najmanje trogodišnji studij, a španjolska nadležna tijela su potvrdila njegovu istovjetnost s osposobljavanjem iz članka 34.;

(b) dotična stručna osoba u Španjolskoj je stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljala djelatnosti iz članka 36. najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;

(c) dotična stručna osoba je ovlaštena obavljati ili stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavlja djelatnosti iz članka 36. pod istim uvjetima kao i nositelji dokaza o formalnoj osposobljenosti navedenih za Španjolsku u Prilogu V. točki 5.3.2.”

29. Članak 38. mijenja se kako se slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Osposobljavanje veterinaru obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog studija, koje uz to može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, na sveučilištu ili visokom učilištu koje pruža osposobljavanje za koje je priznat istovjetan stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta, a koje obuhvaća najmanje program studija naveden u točki 5.4.1. Priloga V.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjeni popisa utvrđenog u Prilogu V. točki 5.4.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku.

Izmjene iz drugog podstavka nemaju za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Osposobljavanjem veterinaru osigurava se da je dotična stručna osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

(a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelje djelatnosti veterinaru i prava Unije koje se odnose na te djelatnosti;

(b) primjereno poznavanje strukture, ponašanja i fizioloških potreba životinja te vještine i kompetencije potrebne za njihov uzgoj, prehranu, dobrobit, reprodukciju i higijenu općenito;

država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”;

(c) kliničke, epidemiološke i analitičke vještine i kompetencije potrebne za prevenciju, dijagnostiku i liječenje bolesti životinja, uključujući anesteziju, aseptične operacije i bezbolnu smrt, bilo pojedinačno ili u skupinama, uključujući posebno poznavanje bolesti prenosivih na ljude;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Za primanje u osposobljavanje za primalje zahtijeva se da je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(d) primjereno znanje, vještine i kompetencije za preventivnu medicinu, uključujući kompetencije koje se odnose na upite i izdavanje potvrda;

(a) završeno najmanje dvanaestogodišnje opće obrazovanje ili posjedovanje potvrde kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu istovjetnog stupnja za pristup školi za primalje za smjer I.;

(e) primjereno poznavanje higijene i tehnologije za proizvodnju, izradu i stavljanje na tržište hrane za životinje ili hrane životinjskog porijekla, namijenjene prehrani ljudi, uključujući vještine i kompetencije potrebne za razumijevanje i objašnjavanje dobre prakse u tom području;

(b) posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu navedenih za smjer II. u Prilogu V. točki 5.2.2.”;

(f) znanje, vještine i kompetencije potrebne za odgovornu i razumnu upotrebu veterinarskih lijekova radi liječenja životinja te osiguravanja sigurnosti prehrambenog lanca i zaštite okoliša.”

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Osposobljavanje primalja osigurava da je ta dotična stručna osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

(a) detaljno poznavanje znanosti na kojima se temelje djelatnosti primalja, posebno primaljstva, porodništva i ginekologije;

30. Članak 40. mijenja se kako se slijedi:

(b) odgovarajuće poznavanje etike struke i zakonodavstva relevantnog za obavljanje te profesije;

(a) u stavku 1. treći i četvrti podstavak zamjenjuju se sljedećim:

(c) odgovarajuće poznavanje općeg medicinskog znanja (bioloških funkcija, anatomije i fiziologije) te farmakologije u području porodništva i neonatologije, kao i poznavanje odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka i njegovog fizičkog i socijalnog okruženja te njegovog ponašanja;

„Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjeni popisa utvrđenog u Prilogu V. točki 5.5.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku.

(d) odgovarajuće kliničko iskustvo stečeno u odobrenim ustanovama zahvaljujući kojem primalja može samostalno i na svoju odgovornost, do mjere u kojoj je potrebno i izuzevši patološke situacije, voditi prenatalnu skrb, voditi porod i njegove posljedice u odobrenim ustanovama, te nadzirati porod i rođenje, postnatalnu skrb i neonatalno oživljavanje čekajući liječnika;

Izmjene iz trećeg podstavka ne smiju imati za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost

(e) odgovarajuće razumijevanje osposobljavanja zdravstvenih djelatnika i iskustvo u radu s takvim osobljem.”

o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.2.2. prije započinjanja smjera II. osposobljavanja za primalje.”;

31. U članku 41. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

(b) stavak 3. briše se;

„1. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje iz Priloga V. točke 5.5.2. automatski se priznaju u skladu s člankom 21. ako ispunjavaju barem jedan od sljedećih kriterija:

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

(a) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje tri godine, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i koje obuhvaća najmanje 4 600 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja, pri čemu trajanje kliničkog osposobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu;

„4. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti za primalje koji su:

(a) bili dodijeljeni u Poljskoj onim primaljama koje su prije 1. svibnja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 40.; i

(b) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje dvije godine, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i koje obuhvaća najmanje 3 600 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu iz Priloga V. točke 5.2.2.;

(b) potvrđeni diplomom ‚diplomirani‘ dobivenom na temelju posebnog programa usavršavanja sadržanog u:

(c) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje 18 mjeseci, koje osim toga može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i koje obuhvaća najmanje 3 000 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu iz Priloga V. točke 5.2.2., nakon čega je uslijedila jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda u skladu sa stavkom 2.”

i. članku 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjeni Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.92, pos. 885 te iz 2007., br.176, pos. 1237) i Uredbi ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o podrobnim uvjetima provođenja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2004., br.110, pos. 1170 te iz 2010., br.65, pos. 420); ili

32. Članak 43. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„1.a U vezi s dokazima o formalnoj osposobljenosti za primalje, države članice priznaju te kvalifikacije u slučajevima u kojima je podnositelj zahtjeva započeo svoje osposobljavanje prije 18. siječnja 2016., a uvjet za pristup takvom osposobljavanju je bio deset godina općeg školskog obrazovanja ili istovjetni stupanj za smjer I., ili završeno osposobljavanje za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu potvrđeno dokazom

ii. članku 53.3 točki 3. Zakona od 15. srpnja 2011. o profesijama medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2011., br.174, pos. 1039) i Uredbi ministra zdravstva od 14. lipnja 2012. o podrobnim uvjetima provođenja visokog obrazovanja za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su srednje medicinske škole ili osposobljavanja nakon srednje škole za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske iz 2012., pos. 770),

za potrebe provjere je li stupanj znanja i sposobnosti dotične primalje usporediv sa znanjem i sposobnostima primalja koje imaju kvalifikacije koje su za Poljsku navedene u Prilogu V. točki 5.2.2.”

33. U članku 44. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Dokazom o formalnoj osposobljenosti za farmaceuta potvrđuje se osposobljavanje u trajanju od najmanje pet godina, koje uz to može biti izraženo istovjetnim bodovima ECTS, i koje obuhvaća najmanje:

- (a) četiri godine redovnog teoretskog i praktičnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili na visokom učilištu kojem se priznaje istovjetan stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta;
- (b) tijekom ili na kraju teoretskog i praktičnog osposobljavanja, šestomjesečni pripravnički staž u javnoj ljekarni ili u bolnici pod nadzorom farmaceutskog odjela te bolnice.

Osposobljavanje iz ovog stavka uključuje najmanje program opisan u Prilogu V. točki 5.6.1. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c o izmjeni popisa utvrđenog u Prilogu V. točki 5.6.1. kako bi ga prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku, uključujući razvoj farmakološke prakse.

Izmjene iz drugog podstavka nemaju za posljedicu izmjenu postojećih osnovnih zakonskih načela država članica u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe. Pri takvim se izmjenama poštuje odgovornost država članica za ustroj obrazovnih sustava, kao što je utvrđeno u članku 165. stavku 1. UFEU-a.”

34. U članku 45. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice osiguravaju da osobe koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti iz farmacije sveučilišnog stupnja ili stupnja koji je priznat kao istovjetan ispunjavaju

uvjete iz članka 44. i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sljedećih djelatnosti pod uvjetom da zadovoljavaju, gdje je to prikladno, zahtjeve za dodatnim stručnim iskustvom:

- (a) priprema farmaceutskog oblika lijekova;
- (b) izrada i testiranje lijekova;
- (c) testiranje medicinskih proizvoda u laboratorijima za testiranje lijekova;
- (d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko;
- (e) nabava, priprema, testiranje, skladištenje, distribucija i izdavanje sigurnih i djelotvornih lijekova tražene kvalitete u javnim ljekarnama;
- (f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje sigurnih i djelotvornih lijekova tražene kvalitete u bolnicama;
- (g) informiranje i savjetovanje o samim lijekovima, uključujući i o njihovoj primjerenoj upotrebi;
- (h) izvještavanje nadležnih tijela o neželjenim učincima farmaceutskih proizvoda;
- (i) podrška na individualnoj osnovi za pacijente koji si sami daju lijek;
- (j) doprinos lokalnim i nacionalnim kampanjama javnog zdravlja.”

35. Članak 46. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 46.

Osposobljavanje arhitekata

1. Osposobljavanje arhitekata obuhvaća:

- (a) ukupno najmanje pet godina redovnog studija na sveučilištu ili usporedivoj obrazovnoj ustanovi, koje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog tipa; ili

(b) najmanje četiri godine redovnog studija na sveučilištu ili sličnoj obrazovnoj ustanovi, koje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog tipa, uz priloženu potvrdu o završetku dvogodišnjeg stručnog pripravničkog staža u skladu sa stavkom 4.

2. Arhitektura mora biti glavni element studija iz stavka 1. Studij uravnoteženo pokriva teoretske i praktične aspekte arhitektonskog osposobljavanja i osigurava stjecanje najmanje sljedećeg znanja, vještina i kompetencija:

(a) sposobnost arhitektonskog projektiranja koje ispunjava estetske i tehničke zahtjeve;

(b) odgovarajuće poznavanje povijesti arhitekture i teorija te povezanih umjetnosti, tehnologija i društvenih znanosti;

(c) poznavanje lijepih umjetnosti kod utjecaja na kvalitetu arhitektonskog projektiranja;

(d) odgovarajuće poznavanje urbanizma, planiranja i vještina uključenih u proces planiranja;

(e) razumijevanje odnosa između ljudi i građevina, između građevina i njihovog okruženja te razumijevanje potrebe da se građevine i prostor međusobno prilagode ljudskim potrebama i mjerama;

(f) razumijevanje profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno kod pripreme idejnih osnova koje uvažavaju društvene čimbenike;

(g) razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnog plana projekta;

(h) razumijevanje strukturnih, arhitektonskih i građevinskih problema povezanih s građevinskim planiranjem;

(i) odgovarajuće poznavanje fizikalnih problema i tehnologija te funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala udobnost i zaštitu od klimatskih utjecaja u okviru održivog razvoja;

(j) potrebne vještine projektiranja, koje omogućuju ispunjavanje zahtjeva korisnika u okviru granica određenih troškovnim čimbenicima i građevinskim propisima;

(k) odgovarajuće poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u realizaciju projektnih osnova i za povezivanje planova u sustav cjelovitog prostornog planiranja.

3. Broj godina akademskog studija iz stavaka 1. i 2. može osim toga biti izražen istovjetnim bodovima ECTS.

4. Stručni pripravnički staž iz stavka 1. točke (b) odvija se tek nakon završene prve tri godine studija. Najmanje godina dana stručnog pripravničkog staža je nadogradnja znanja, vještina i kompetencija stečenih tijekom studija iz stavka 2. Stoga se stručni pripravnički staž odvija pod nadzorom osobe ili tijela koja su nadležna tijela države članice domaćina za to ovlastila. Takav nadzirani pripravnički staž može se odvijati u bilo kojoj zemlji. Stručni pripravnički staž ocjenjuje nadležno tijelo u državi članici domaćinu."

36. Članak 47. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 47.

Odstupanje od uvjeta osposobljavanja arhitekata

Odstupajući od članka 46. sljedeće se također priznaje kao sukladno članku 21.: osposobljavanje koje je dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednog sveučilišnog studija koji ispunjava zahtjeve iz članka 46. stavka 2., što se

potvrđuje ispitom iz arhitekture koji položi stručnjak koji je sedam ili više godina radio u području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog ureda. Taj ispit mora biti na sveučilišnom stupnju i istovjetan završnom ispitu iz članka 46. stavka 1. točke (b)."

37. Članak 49. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Stavak 1. također se primjenjuje na dokaz o formalnoj osposobljenosti arhitekta naveden u Prilogu V. ako je osposobljavanje započelo prije 18. siječnja 2016.“;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Svaka država članica sljedećim dokazima priznaje isti učinak na svojem državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima arhitekta i njihova obavljanja: dokaz završenog osposobljavanja koje je postojalo 5. kolovoza 1985. i započeto je najkasnije 17. siječnja 2014., a pružali su ga ‚Fachhochschulen‘ u Saveznoj Republici Njemačkoj u trajanju od tri godine te koje ispunjava uvjete iz članka 46. stavka 2. i omogućuje pristup djelatnostima iz članka 48. u toj državi članici pod profesionalnim nazivom ‚arhitekt‘, ako je nakon tog osposobljavanja uslijedilo četverogodišnje stručno iskustvo u Saveznoj Republici Njemačkoj, što se potvrđuje potvrdom koju izdaje nadležno tijelo kod koje je registriran arhitekt koji želi imati koristi od odredaba ove Direktive.“

38. U glavi III. umeće se sljedeće poglavlje:

„Poglavlje III.A

Automatsko priznavanje na temelju zajedničkih načela osposobljavanja

Članak 49.a

Zajednički okvir osposobljavanja

1. Za potrebe ovog članka ‚zajednički okvir osposobljavanja‘ znači zajednički skup minimalnog znanja, vještina i

kompetencija potrebnih za obavljanje određene profesije. Zajednički okvir osposobljavanja ne zamjenjuje nacionalne programe osposobljavanja osim ako država članica odluči drugačije prema nacionalnom pravu. Za potrebe pristupa profesiji i njezinog obavljanja u državama članicama koje reguliraju tu profesiju, država članica priznaje dokazima o stručnim kvalifikacijama stečenima na temelju takvog okvira jednaku valjanost na svojem državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje, pod uvjetom da takav okvir ispunjava uvjete utvrđene u stavku 2.

2. Zajednički okvir osposobljavanja u skladu je sa sljedećim uvjetima:

(a) zajednički okvir osposobljavanja omogućava većem broju stručnjaka mobilnost po državama članicama;

(b) profesija na koju se primjenjuje zajednički okvir osposobljavanja, ili obrazovanje i osposobljavanje koji dovode do profesije, regulirani su u najmanje jednoj trećini država članica;

(c) zajednički skup znanja, vještina i kompetencija spaja znanja, vještine i kompetencije potrebne u sustavima obrazovanja i osposobljavanja primjenjivima u najmanje jednoj trećini država članica; nevažno je jesu li znanja, vještine ili kompetencije stečene kao dio općeg osposobljavanja na sveučilištu ili instituciji višeg obrazovanja ili kao dio strukovnog osposobljavanja;

(d) zajednički okvir osposobljavanja temelji se na razinama EQF-a, kako je definiran u Prilogu II. Preporuci Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o uspostavi europskog okvira kvalifikacija za cjeloživotno učenje (*);

(e) dotična profesija nije niti obuhvaćena drugim zajedničkim okvirom osposobljavanja niti se automatski priznaje u okviru poglavlja III. glave III.;

(f) zajednički okvir osposobljavanja pripremljen je nakon prikladnog transparentnog postupka, što uključuje i relevantne zainteresirane strane iz država članica ako profesija nije regulirana;

(g) zajednički okvir osposobljavanja omogućava državljanima bilo koje države članice da ispune uvjete za stjecanje stručnih kvalifikacija u tom okviru bez potrebe da prije toga budu članovi bilo koje strukovne organizacije ili prijavljeni pri takvoj organizaciji.

3. Predstavničke strukovne organizacije na razini Unije, kao i nacionalne strukovne organizacije ili nadležna tijela iz najmanje jedne trećine država članica mogu Komisiji podnijeti prijedloge za zajedničke okvire osposobljavanja koji ispunjavaju uvjete utvrđene u stavku 2.

4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c kako bi uspostavila zajednički okvir osposobljavanja za određenu profesiju na temelju uvjeta utvrđenih u stavku 2. ovog članka.

5. Država članica oslobođena je obveze uvođenja zajedničkog okvira osposobljavanja iz stavka 4. na svojem državnom području i obveze automatskog priznavanja stručnih kvalifikacija stečenih unutar tog zajedničkog okvira osposobljavanja ako se ispuni jedan od sljedećih uvjeta:

(a) na njezinom državnom području ne postoje institucije obrazovanja ili osposobljavanja koje nude takvo osposobljavanje za dotičnu profesiju;

(b) uvođenje zajedničkog okvira osposobljavanja nepovoljno bi utjecalo na organizaciju sustava obrazovanja i stručnog osposobljavanja;

(c) postoje znatne razlike između zajedničkog okvira osposobljavanja i osposobljavanja koje se zahtijeva na njezinom državnom području, što uključuje ozbiljan rizik za javnu politiku, javnu sigurnost, javno zdravlje ili sigurnost primatelja usluga ili za zaštitu okoliša.

6. Države članice u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu delegiranog akta iz stavka 4. obavješćuju Komisiju i ostale države članice o:

(a) nacionalnim kvalifikacijama, te prema potrebi nacionalnim profesionalnim nazivima, koji su u skladu sa zajedničkim okvirom osposobljavanja; ili

(b) svakom korištenju oslobođenja navedenom u stavku 5., zajedno s obrazloženjem o tome koji od uvjeta iz tog stavka su ispunjeni. Komisija u roku od tri mjeseca može zatražiti dodatno obrazloženje ako smatra da država članica nije pružila opravdanje da je jedan od ovih uvjeta ispunjen ili je opravdanje bilo nedovoljno. Država članica na svaki takav zahtjev odgovara u roku od tri mjeseca.

Komisija može donijeti provedbeni akt za izradu popisa nacionalnih stručnih kvalifikacija i nacionalnih profesionalnih naziva koji imaju korist od automatskog priznavanja unutar zajedničkog okvira osposobljavanja donesenog u skladu sa stavkom 4.

7. Ovaj se članak također primjenjuje na specijalizacije profesije, pod uvjetom da se takve specijalizacije tiču profesionalnih djelatnosti pristup kojima je, kao i obavljanje istih, regulirano u državama članicama, ako profesija već podliježe automatskom priznavanju u okviru poglavlja III. glave III., ali ne i dotična specijalizacija.

Članak 49.b

Zajednički testovi osposobljenosti

1. Za potrebe ovog članka, „zajednički test osposobljenosti” znači standardizirana provjera osposobljenosti koja je dostupna u državama članicama sudionicama i rezervirana za nositelje određenih stručnih kvalifikacija. Uspješno polaganje takvog ispita u državi članici omogućava nositelju određenih stručnih kvalifikacija da obavljaju profesiju u svakoj dotičnoj državi članici domaćinu pod istim uvjetima kao nositelji stručnih kvalifikacija stečenih u toj državi članici.

2. Zajednički test osposobljenosti u skladu je sa sljedećim uvjetima:

(a) zajednički test osposobljenosti omogućava većem broju stručnjaka mobilnost po državama članicama;

(b) profesija na koju se zajednički test osposobljenosti primjenjuje, ili obrazovanje i osposobljavanje koji dovode do dotične profesije, regulirani su u najmanje jednoj trećini država članica;

(c) zajednički test osposobljenosti pripremljen je nakon prikladnog transparentnog postupka, što uključuje i relevantne zainteresirane strane iz država članica ako profesija nije regulirana;

(d) zajednički test osposobljenosti omogućava državljanima bilo koje države članice da sudjeluju u takvom testiranju i praktičnoj organizaciji takvih testova u državama članicama bez potrebe da prije toga budu članovi bilo koje strukovne organizacije ili prijavljeni pri takvoj organizaciji.

3. Predstavničke strukovne organizacije na razini Unije, kao i nacionalne strukovne organizacije ili nadležna tijela iz najmanje jedne trećine država članica mogu Komisiji podnijeti prijedloge za zajedničke testove osposobljenosti koji ispunjavaju uvjete utvrđene u stavku 2.

4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 57.c kako bi odredila sadržaj zajedničkog testa osposobljenosti i uvjeta potrebnih za sudjelovanje u testiranju i uspješno polaganje testa.

5. Država članica oslobođena je obveze organiziranja zajedničkog testa osposobljenosti iz stavka 4. na svojem državnom području i obveze automatskog priznavanja kvalificiranih stručnjaka koji su položili zajednički test osposobljenosti ako se ispuni jedan od sljedećih uvjeta:

(a) dotična profesija nije regulirana na njezinom državnom području;

(b) sadržaj zajedničkog testa osposobljenosti neće dovoljno ublažiti ozbiljan rizik za javno zdravlje ili sigurnost primatelja usluga, koji su relevantni na njezinom državnom području;

(c) sadržaj zajedničkog testa osposobljenosti učinio bi pristup profesiji znatno manje privlačnim u usporedbi s nacionalnim zahtjevima.

6. Države članice u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu delegiranog akta iz stavka 4. obavješćuju Komisiju i druge države članice o:

(a) kapacitetu dostupnom za organiziranje takvih testova; ili

(b) svakom korištenju oslobođenja iz stavka 5, zajedno sa obrazloženjem koji od uvjeta iz tog stavka su ispunjeni. Komisija u roku od tri mjeseca može zatražiti dodatno obrazloženje ako smatra da država članica nije pružila opravdanje da je jedan od ovih uvjeta ispunjen ili je opravdanje bilo nedovoljno. Država članica na svaki takav zahtjev odgovara u roku od tri mjeseca.

Komisija može donijeti provedbeni akt u kojem bi se navele države članice u kojima će se organizirati zajednički testovi osposobljenosti usvojeni u skladu sa stavkom 4., učestalosti testova tijekom kalendarske godine i druge mjere potrebne za organizaciju zajedničkih testova osposobljenosti u državama članicama.

(*) SL C 111, 6.5.2008., str. 1.”

39. U članku 50. umeću se sljedeći stavci:

„3.a U slučaju opravdanje sumnje država članica domaćin može zahtijevati od nadležnog tijela države članice potvrdu činjenice da podnositelju zahtjeva nije prekinuto ili zabranjeno obavljanje profesije zbog teže povrede pravila struke ili osude za kazneno djelo povezano s obavljanjem njegovih profesionalnih djelatnosti.

3.b Razmjena informacija između nadležnih tijela različitih država članica u okviru ovog članka odvija se putem sustava IMI.”

40. U članku 52. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Država članica ne može rezervirati korištenje profesionalnog naziva za nositelje stručnih kvalifikacija ako nije o udruzi ili organizaciji obavijestila Komisiju i druge države članice u skladu s člankom 3. stavkom 2.”

41. Članak 53. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 53.

Znanje jezika

1. Stručnjaci kojima su priznate stručne kvalifikacije moraju znati jezike koji su potrebni za obavljanje profesije u zemlji članici domaćinu.

2. Država članica osigurava da su sve kontrole koje provodi nadležno tijelo ili koje se provode pod njegovim nadzorom, za kontrolu usklađenosti s obvezom iz stavka 1., ograničene na znanje jednog službenog jezika države članice domaćina ili jednog administrativnog jezika države članice domaćina, pod uvjetom da je on također službeni jezik Unije.

3. Kontrole koje se provode u skladu sa stavkom 2. mogu se nametnuti ako profesija koja će se obavljati utječe na sigurnost pacijenata. Kontrole se mogu nametnuti za druge profesije u slučajevima u kojima postoji ozbiljna i konkretna sumnja o dostatnosti stručnjakova znanja jezika u odnosu na profesionalne djelatnosti koje taj stručnjak namjerava obavljati.

Kontrole se mogu provoditi samo nakon izdavanja europske strukovne iskaznice u skladu s člankom 4.d ili nakon prepoznavanja stručnih kvalifikacija, ovisno o slučaju.

4. Sve kontrole znanja jezika razmjerne su djelatnosti koja će se obavljati. Dotični stručnjak ima pravo žalbe na takve kontrole prema nacionalnom pravu.”

42. U glavi IV. umeće se sljedeći članak:

„Članak 55.a

Priznavanje stručnog pripravničkog staža

1. Ako se za pristup reguliranoj profesiji u matičnoj državi članici zahtijeva da je završen stručni pripravnički staž, nadležno tijelo matične države članice, prilikom razmatranja zahtjeva za odobrenje obavljanja regulirane profesije, priznaje stručni pripravnički staž obavljen u drugoj državi članici pod uvjetom da je pripravnički staž

u skladu s objavljenim smjernicama iz stavka 2. te uzima u obzir stručni pripravnički staž obavljen u trećoj zemlji. Međutim, države članice mogu u nacionalnom zakonodavstvu odrediti razumno ograničenje trajanja dijela stručnog pripravničkog staža koji se može obaviti u inozemstvu.

2. Priznavanje stručnog pripravničkog staža ne zamjenjuje postojeće zahtjeve da se položi ispit kako bi se ostvario pristup dotičnoj profesiji. Nadležno tijelo objavljuje smjernice za organizaciju i priznavanje stručnog pripravničkog staža obavljenog u drugoj državi članici ili trećoj zemlji, posebno u vezi s ulogom nadzornika stručnog pripravničkog staža.”

43. Naslov glave V. zamjenjuje se sljedećim:

„GLAVA V.

ADMINISTRATIVNA SURADNJA I ODGOVORNOST PREMA GRAĐANIMA ZA PROVEDBU”.

44. Članak 56. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice razmjenjuju podatke o poduzetim disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama te bilo kakvim drugim teškim i posebnim okolnostima koje bi mogle utjecati na obavljanje djelatnosti iz ove Direktive. Pri tome poštuju pravila o zaštiti osobnih podataka predviđena u Direktivi 95/46/EZ i Direktivi 2002/58/EZ.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Za potrebe stavaka 1. i 2. nadležna tijela koriste sustav IMI.”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Svaka država članica određuje koordinatora za djelatnosti nadležnih tijela iz stavka 1. i o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.

Dužnosti koordinatora su sljedeće:

- (a) promicati jedinstvenu primjenu ove Direktive;
- (b) sakupljati sve informacije koje su relevantne za primjenu ove Direktive, kao što su informacije o uvjetima pristupa reguliranim profesijama u državama članicama;
- (c) razmatrati prijedloge za zajedničke okvire osposobljavanja i zajedničke testove osposobljenosti;
- (d) razmjenjivati informacije i najbolje prakse u svrhu optimiziranja kontinuiranog profesionalnog razvoja u državama članicama;
- (e) razmjenjivati informacije i najbolje prakse o primjeni kompenzacijskih mjera iz članka 14.

Za potrebe izvršavanja dužnosti iz točke (b) ovog stavka koordinatori mogu tražiti pomoć centara za pomoć iz članka 57.b.”

45. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 56.a

Mehanizam upozoravanja

1. Nadležna tijela države članice obavješćuju nadležna tijela svih ostalih država članica o stručnjaku kojemu su

nacionalna nadležna tijela ili sudovi u cijelosti ili djelomično ograničili ili zabranili, čak i privremeno, obavljanje sljedećih profesionalnih djelatnosti na državnom području te države članice:

- (a) doktor medicine i opće prakse koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točaka 5.1.1. i 5.1.4.;
- (b) doktor medicine specijalist koji posjeduje naziv iz Priloga V. točke 5.1.3.;
- (c) medicinska sestra za opću zdravstvenu njegu koja posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.2.2.;
- (d) doktor dentalne medicine koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.3.2.;
- (e) zubar specijalist koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.3.3.;
- (f) veterinar koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.4.2.;
- (g) primalja koja posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.5.2.;
- (h) farmaceut koji posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti iz Priloga V. točke 5.6.2.;
- (i) nositelji svjedodžbi iz Priloga VII. točke 2. kojima se potvrđuje da je nositelj završio osposobljavanje koje ispunjava odgovarajuće minimalne uvjete iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. odnosno 44., ali koje je započelo prije referentnih datuma kvalifikacija navedenih u Prilogu V. točkama 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2.;
- (j) nositelji svjedodžbi o stečenim pravima iz članaka 23., 27., 29., 33., 33.a, 37., 43. i 43.a;

(k) drugi stručnjaci koji obavljaju djelatnosti koje utječu na sigurnost pacijenta ako stručnjak obavlja profesiju reguliranu u toj državi članici;

(l) stručnjaci koji obavljaju djelatnosti povezane s obrazovanjem maloljetnih osoba, uključujući i brigu o djeci i predškolsko obrazovanje, ako stručnjak obavlja profesiju reguliranu u toj državi članici.

2. Nadležna tijela šalju informacije iz stavka 1. upozorenjem putem sustava IMI najkasnije tri dana nakon dana donošenja odluke o ograničenju ili potpunoj ili djelomičnoj zabrani obavljanja profesionalne djelatnosti dotičnog stručnjaka. Informacija je ograničena na sljedeće:

(a) identitet stručnjaka;

(b) dotičnu profesiju;

(c) informacije o nacionalnom tijelu ili sudu koji donosi odluku o ograničenju ili zabrani;

(d) opseg ograničenja ili zabrane; i

(e) razdoblje tijekom kojeg se primjenjuje ograničenje ili zabrana.

3. Nadležna tijela dotične države članice najkasnije tri dana nakon dana donošenja sudske odluke upozorenjem putem sustava IMI obavješćuju nadležna tijela svih ostalih država članica o identitetu stručnjaka koji je podnio zahtjev za priznavanje kvalifikacija na temelju ove Direktive i za kojeg su potom sudovi utvrdili da je koristio krivotvorene dokaze o stručnim kvalifikacijama u ovom kontekstu.

4. Obrada osobnih podataka za potrebe razmjene informacija iz stavaka 1. i 3. izvršava se u skladu s Direktivom

95/46/EZ i Direktivom 2002/58/EZ. Obrada osobnih podataka od strane Komisije izvršava se u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001.

5. Nadležna tijela država članica obavješćuju se bez odgode kada zabrana ili ograničenje iz stavka 1. istekne. U tu svrhu od nadležnog tijela države članice koje šalje informacije u skladu sa stavkom 1. također se zahtijeva da obavijesti o datumu isteka i svakoj sljedećoj promjeni tog datuma.

6. Države članice osiguravaju da stručnjaci, u pogledu kojih se šalju upozorenja drugim državama članicama, budu pisanim putem obaviješteni o odlukama o upozorenju u isto vrijeme kad se o upozorenju odluči, da mogu u okviru nacionalnog prava podnijeti žalbu na odluku ili podnijeti zahtjev za ispravljanje takvih odluka i imaju pristup pravnim lijekovima u vezi sa bilo kakvom štetom koju su prouzročila lažna upozorenja poslana drugim državama članicama. U takvim se slučajevima navodi da odluka o upozorenju podliježe postupku koji je pokrenuo stručnjak.

7. Podaci o upozorenjima mogu se obrađivati u sustavu IMI sve dok su valjani. Upozorenja se brišu u roku od tri dana od dana donošenja odluke o poništenju ili od isteka zabrane ili ograničenja iz stavka 1.

8. Komisija donosi provedbene akte za primjenu mehanizma upozorenja. Ti provedbeni akti sadrže odredbe o tijelima koja imaju pravo slati i primati upozorenja te o povlačenju i okončanju upozorenja te o mjerama za osiguravanje sigurnosti obrade. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2."

46. Članak 57. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 57.

Središnji internetski pristup informacijama

1. Države članice osiguravaju da su sljedeće informacije dostupne na internetu putem jedinstvenih kontaktnih točaka iz članka 6. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (*) te da se redovito ažuriraju:

(a) popis svih reguliranih profesija u državi članici uključujući i kontakt podatke nadležnih tijela za svaku reguliranu profesiju i centre za pomoć iz članka 57.b;

(b) popis profesija za koje je dostupna europska strukovna iskaznica, funkcioniranje te iskaznice, uključujući sve povezane naknade koje stručnjaci trebaju platiti te nadležna tijela koja izdaju tu iskaznicu;

(c) popis svih profesija za koje država članica primjenjuje članak 7. stavak 4. na temelju nacionalnih zakona i drugih propisa;

(d) popis reguliranog obrazovanja i osposobljavanja te osposobljavanja s posebnom strukturom iz članka 11. točke (c) podtočke ii.;

(e) zahtjeve i postupke iz članaka 7., 50., 51. i 53. za profesije regulirane u državi članici, uključujući sve povezane naknade koje plaćaju građani i dokumente koje građani podnose nadležnim tijelima;

(f) pojedinosti o tome kako se u okviru nacionalnih zakona i drugih propisa može žaliti na odluke nadležnih tijela donesene na temelju ove Direktive.

2. Države članice osiguravaju da se informacije iz stavka 1. pružaju korisnicima na jasan i sveobuhvatan način, da su lako dostupne na daljinu i elektroničkim putem te da se redovito ažuriraju.

3. Države članice osiguravaju da se na svaki zahtjev za informaciju upućen jedinstvenoj kontaktnoj točki odgovori što je prije moguće.

4. Države članice i Komisija poduzimaju popratne mjere kako bi potaknule jedinstvene kontaktne točke da se informacije iz stavka 1. omoguće i na drugim službenim jezicima Unije. To ne utječe na zakonodavstvo država članica o upotrebi jezika na njihovom državnom području.

5. Države članice surađuju međusobno i s Komisijom za potrebe provedbe stavaka 1., 2. i 4.

(*) SL L 376, 27.12.2006., str. 36.”

47. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 57.a

Postupci elektroničkim putem

1. Države članice osiguravaju da se svi zahtjevi, postupci i formalnosti vezani za pitanja obuhvaćena ovom Direktivom mogu jednostavno ispuniti, na daljinu i elektroničkim putem, pomoću odgovarajućih jedinstvenih kontaktnih točaka ili odgovarajućih nadležnih tijela. To ne sprečava nadležna tijela država članica da zatraže ovjerene preslike u kasnijoj fazi u slučaju opravdanih sumnji i kada je to strogo neophodno.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na izvršavanje razdoblja prilagodbe ili provjere osposobljenosti.

3. Ako je opravdano da država članica traži napredne elektroničke potpise, kako su definirani u članku 2. točki 2. Direktive 1999/93/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o okviru Zajednice za elektroničke potpise (*), za ispunjavanje postupaka iz stavka 1. ovog članka, države članice prihvaćaju elektroničke potpise u skladu s Odlukom Komisije 2009/767/EZ od 16. listopada 2009. o utvrđivanju mjera za olakšavanje upotrebe postupaka elektroničkim putem pomoću jedinstvenih kontaktnih točaka u okviru Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o uslugama na unutarnjem tržištu (**), i omogućavaju tehnička sredstva za obradu dokumenata naprednim elektroničkim potpisom u formatima koji su definirani u Odluci Komisije 2011/130/EU od 25. veljače 2011. o utvrđivanju minimalnih uvjeta za prekograničnu obradu dokumenata koje su elektronički potpisala nadležna tijela u okviru Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o uslugama na unutarnjem tržištu (**).

4. Svi se postupci provode u skladu s člankom 8. Direktive 2006/123/EZ u vezi s jedinstvenim kontaktnim točkama. Postupovna vremenska ograničenja određena u članku 7. stavku 4. i članku 51. ove Direktive započinju od trenutka kada građanin podnese zahtjev ili bilo koji dokument koji nedostaje jedinstvenoj kontaktnoj točki ili izravno odgovarajućem nadležnom tijelu. Bilo koji zahtjev za ovjerene preslike iz stavka 1. ovog članka ne smatra se zahtjevom za dokumente koji nedostaju.

Članak 57.b

Centri za pomoć

1. Svaka država članica najkasnije do 18. siječnja 2016. određuje centar za pomoć u čijoj je nadležnosti pružanje pomoći građanima, kao i centrima za pomoć drugih država članica, u vezi s priznavanjem stručnih kvalifikacija predviđenih u ovoj Direktivi, uključujući i davanje informacija o nacionalnom zakonodavstvu kojim su uređene profesije i njihovo obavljanje, socijalnom zakonodavstvu i, po potrebi, etičkim pravilima.

2. Centri za pomoć u državama članicama domaćinima pomažu građanima u korištenju prava koja su im dodijeljena ovom Direktivom u suradnji, po potrebi, s centrom za pomoć u matičnoj državi članici i nadležnim tijelima i jedinstvenim kontaktnim točkama u državi članici domaćinu.

3. Od svakog nadležnog tijela u matičnoj državi članici ili državi članici domaćinu zahtijeva se da u potpunosti surađuje s centrom za pomoć u državi članici domaćinu i po potrebi u matičnoj državi članici te da pruža sve relevantne informacije o pojedinačnim slučajevima takvim centrima za pomoć na njihov zahtjev i pod uvjetom da se poštuju pravila o zaštiti podataka u skladu s Direktivom 95/46/EZ i Direktivom 2002/58/EZ.

4. Na zahtjev Komisije centri za pomoć obavješćuju Komisiju o rezultatima upita koje razmatraju u roku od dva mjeseca od primanja takvog zahtjeva.

Članak 57.c

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 2. trećeg podstavka, članka 20., članka 21. stavka 6. drugog podstavka, članka 21.a stavka 4., članka 25. stavka 5., članka 26. drugog stavka, članka 31. stavka 2. drugog podstavka, članka 34. stavka 2. drugog podstavka, članka 35. stavaka 4. i 5., članka 38. stavka 1. drugog podstavka, članka 40. stavka 1. trećeg podstavka, članka 44. stavka 2. drugog podstavka, članka 49.a stavka 4. i članka 49.b stavka 4. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 17. siječnja 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 2. trećeg podstavka, članka 20, članka 21. stavka 6. drugog podstavka, članka 21.a stavka 4., članka 25. stavka 5., članka 26. drugog stavka, članka 31. stavka 2. drugog podstavka, članka 34. stavka 2. drugog podstavka, članka 35. stavaka 4. i 5., članka 38. stavka 1. drugog podstavka, članka 40. stavka 1. trećeg podstavka, članka 44. stavka 2. drugog podstavka, članka 49.a stavka 4. i članka 49.b stavka 4. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 3. stavka 2. trećeg podstavka, članka 20., članka 21. stavka 6. drugog podstavka, članka 21.a stavka 4., članka 25. stavka 5., članka 26. drugog stavka, članka 31. stavka 2. drugog podstavka, članka 34. stavka 2. drugog podstavka, članka 35. stavaka 4. i 5., članka 38. stavka 1. drugog podstavka, članka 40. stavka 1. trećeg podstavka, članka 44. stavka 2. drugog podstavka, članka 49.a stavka 4. i članka 49.b stavka 4. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

(*) SL L 13, 19.1.2000., str. 12.

(**) SL L 274, 20.10.2009., str. 36.

(***) SL L 53, 26.2.2011., str. 66."

48. Članak 58. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.”

49. Članak 59. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 59.

Transparentnost

1. Države članice dostavljaju Komisiji popis postojećih reguliranih profesija, podrobno navodeći djelatnosti obuhvaćene svakom profesijom, te popis reguliranih obrazovanja i osposobljavanja, te osposobljavanja s posebnom strukturom, iz članka 11. točke (c) podtočke ii., na njihovu državnom području do 18. siječnja 2016. Moguće promjene na tim popisima također se dostavljaju Komisiji bez nepotrebnog odlaganja. Komisija uspostavlja i održava javno dostupnu bazu podataka reguliranih profesija, uključujući opći opis djelatnosti obuhvaćenih svakom profesijom.

2. Do 18. siječnja 2016., države članice dostavljaju Komisiji popis profesija za koje je potrebna prethodna provjera kvalifikacija u skladu s člankom 7. stavkom 4. Države članice Komisiji daju posebno obrazloženje za unos svake pojedine profesije na taj popis.

3. Države članice provjeravaju jesu li zahtjevi na temelju njihovog pravnog sustava koji ograničavaju pristup profesiji ili obavljanje profesije nositeljima određene stručne kvalifikacije, uključujući korištenje profesionalnih naziva i profesionalne djelatnosti dopuštene u okviru takvog naziva, koji se u ovom članku nazivaju 'zahtjevima', u skladu sa sljedećim načelima:

(a) zahtjevi ne smiju biti ni neposredno niti posredno diskriminacijski na temelju nacionalnosti ili boravišta;

(b) zahtjevi moraju biti opravdani prevladavajućim razlozima općeg interesa;

(c) zahtjevi moraju biti prikladni za osiguravanje postizanja zadanog cilja i ne smiju prelaziti ono što je potrebno za postizanje tog cilja.

4. Stavak 1. također se primjenjuje na profesije koje u državi članici reguliraju udruženja ili organizacije u smislu članka 3. stavka 2. te na sve zahtjeve za članstvo u tim udruženjima ili organizacijama.

5. Do 18. siječnja 2016., države članice Komisiji daju informacije o zahtjevima koje namjeravaju zadržati i razlozima zbog kojih smatraju da su ti zahtjevi u skladu sa stavkom 3. Države članice, u roku od šest mjeseci nakon usvajanja mjere, osiguravaju informacije o zahtjevima koje su naknadno uvele te razlozima zbog kojih smatraju da su ti zahtjevi u skladu sa stavkom 3.

6. Do 18. siječnja 2016., i potom svake dvije godine, države članice također podnose izvješće Komisiji o zahtjevima koji su povučeni ili ublaženi.

7. Komisija prosljeđuje izvješća iz stavka 6. drugim državama članicama koje podnose svoje primjedbe u roku od šest mjeseci. U tom razdoblju od šest mjeseci Komisija se savjetuje sa zainteresiranim stranama, uključujući dotičnim profesijama.

8. Komisija na temelju informacija koje je dobila od država članica podnosi sažetak izvješća skupini koordinatora ustanovljenoj Odlukom Komisije 2007/172/EZ od 19. ožujka 2007. o osnivanju skupine koordinatora za priznavanje stručnih kvalifikacija (*), koja može podnijeti primjedbe.

9. U svjetlu primjedbi iz stavaka 7. i 8. Komisija do 18. siječnja 2017. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi svoje konačne zaključke kojima po potrebi prilaže prijedloge za daljnje inicijative.

(*) SL L 79, 20.3.2007., str. 38.”

50. Članak 60. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Od 18. siječnja 2016. statistički sažetak donesenih odluka iz prvog podstavka sadržava podrobne informacije o broju i vrsti odluka koje su donesene u skladu s ovom Direktivom, uključujući vrste odluka o djelomičnom pristupu koje donose nadležna tijela u skladu s člankom 4.f te opis glavnih problema do kojih dolazi prilikom primjene ove Direktive”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija do 18. siječnja 2019. i potom svakih pet godina objavljuje izvješće o provedbi ove Direktive.

U prvom takvom izvješću posebno se usredotočuje na nove elemente koji su uvedeni ovom Direktivom te posebno na sljedeće teme:

- (a) funkcioniranje europske strukovne iskaznice;
- (b) moderniziranje znanja, vještina i sposobnosti za profesije obuhvaćene poglavljem III. glave III., uključujući popis sposobnosti iz članka 31. stavka 7.;
- (c) funkcioniranje zajedničkih okvira za osposobljavanje i zajedničkih testova osposobljenosti;
- (d) rezultate posebnih programa usavršavanja iz rumunjskih zakona i drugih propisa za nositelje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz članka 33.a, kao i za nositelje dokaza o formalnoj osposobljenosti na razini nakon srednje škole, s ciljem ocjene potreba revizije trenutačnih odredbi o uređenju stečenih prava primjenjivom na rumunjski dokaz o formalnoj osposobljenosti medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu.

Države članice osiguravaju sve potrebne informacije za pripremu tog izvješća.”

51. U članku 61. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Po potrebi Komisija donosi provedbeni akt kako bi dotičnoj državi članici dopustila odstupanje od relevantnih odredbi tijekom ograničenog razdoblja.”

52. Prilozi II. i III. brišu se.

53. U Prilogu VII. točki 1. dodaje se sljedeća točka:

„(g) ako država članica to zahtijeva za vlastite državljane, uvjerenje kojim se potvrđuje da nije bilo privremenih ili konačnih oduzimanja prava na obavljanje profesije, ili uvjerenje o nekašnjanju.”

Članak 2.

Izmjena Uredbe (EU) br. 1024/2012

Točka 2. iz Priloga Uredbi (EU) br. 1024/2012 zamjenjuje se sljedećim:

„2. Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*): članci od 4.a do 4.e, članak 8., članak 21.a, članak 50., članak 56. i članak 56.a.

(*) SL L 255, 30.9.2005., str. 22.”

Članak 3.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 18. siječnja 2016..

2. Sve države članice koje 17. siječnja 2014. osiguravaju pristup osposobljavanju za primalje za smjer I. u skladu s člankom 40. stavkom 2. Direktive 2005/36/EZ po završetku najmanje prvih deset godina općeg školskog obrazovanja, donose zakone i druge propise potrebne za ispunjavanje uvjeta za pristup osposobljavanju za primalje u skladu s člankom 40. stavkom 2. točkom (a) te direktive do 18. siječnja 2020.

3. Države članice Komisiji odmah dostavljaju tekst mjera iz stavaka 1. i 2.

4. Kada države članice donose mjere iz stavaka 1. i 2., te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

5. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 20. studenoga 2013.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

V. LEŠKEVIČIUS

Izjava Komisije

Komisija će pri pripremi delegiranih akata iz članka 57.c stavka 2. osigurati istodoban, pravovremen i primjeren prijenos relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću te će dovoljno unaprijed provoditi odgovarajuća i transparentna savjetovanja, posebno sa stručnjacima iz nadležnih vlasti i tijela, strukovnih udruženja i obrazovnih ustanova u svim državama članicama i po potrebi sa stručnjacima među socijalnim partnerima.
